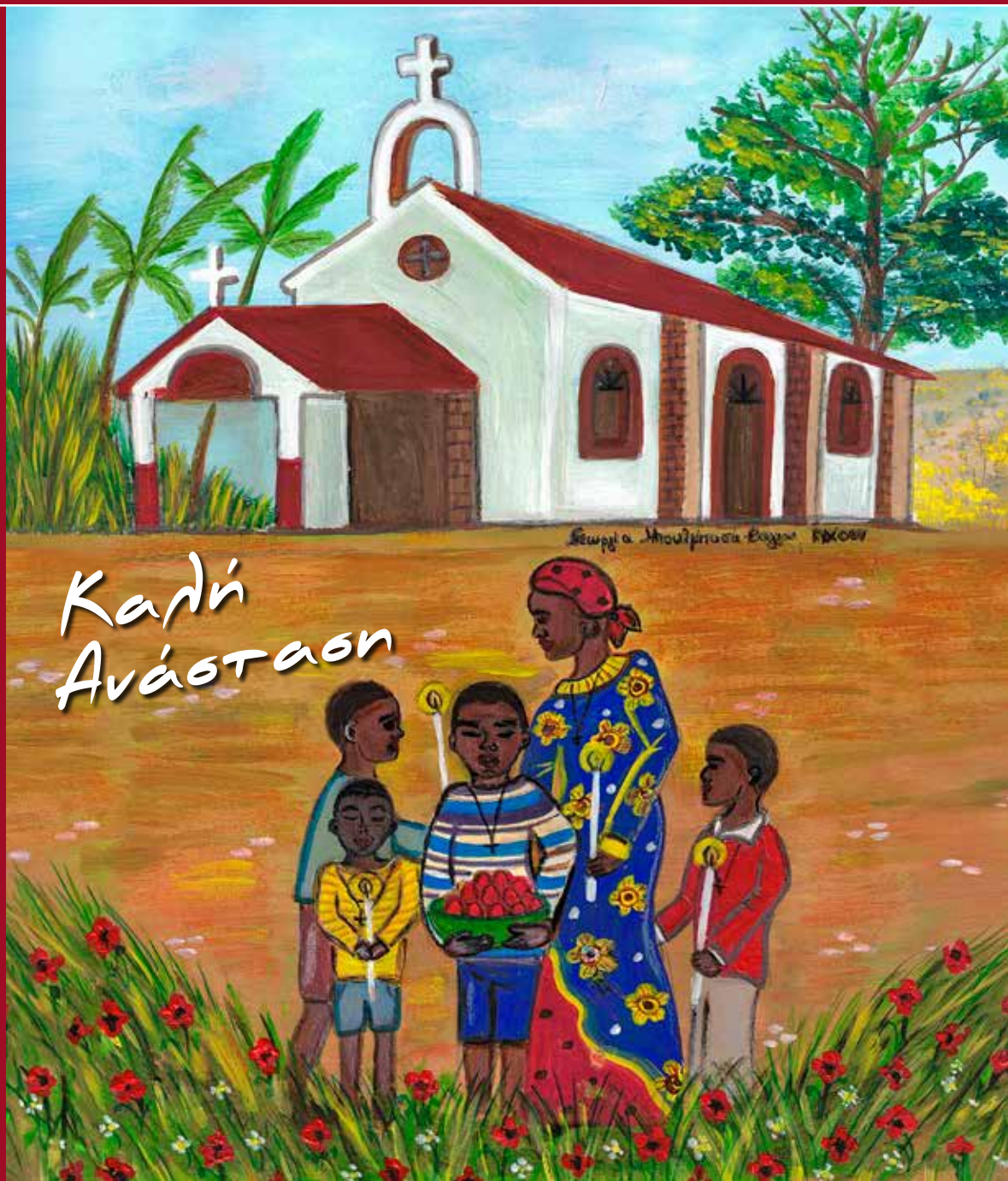

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2026 - Τεύχος 173

Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Ο πνευματικός ιδρυτής μας
μακαριστός Μητροπολίτης
Θεσσαλιώτιδος
& Φαναριοφερσάλων
Κωνσταντίνος († 24 Μαρτίου 2007)

ΔΩΡΕΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

**Ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ
ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ**
δέχεται στους έξις Τραπεζικούς λογαριασμούς

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

IBAN: **GR21 0110 1430 0000 1435 4003 338**

ALPHA BANK

IBAN: **GR890140 47104710 0200 2005 848**

**Παρακαλούμε ταχυδρομείστε
τήν απόδειξη τής Τραπέζης
στόν "Ομιλό μας, ή ενημερώστε μας
τηλεφωνικώς με πλήρη στοιχεία
δωρητού καί ήμερομηνία κατάθεσης.
Ή απόδειξη πού θά εκδώσουμε
μπορεί νά χρησιμοποιηθεί
στή φορολογική σας δήλωση.**

Ή ανωτέρω διαδικασία δέν είναι ύποχρεωτική
σέ όσους θέλουν νά κρατήσουν άνωνυμία.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

- **ΘΗΒΑ:** όδός Μητροπολίτου
Κων/νου Σακελλαρόπουλου 10, Τ.Κ. 32200
τηλέφωνα: 697 634 9543
ώρες λειτουργίας: 5⁰⁰-6³⁰ μ.μ. κάθε Τρίτη, 10⁰⁰-12⁰⁰
π.μ. κάθε Τετάρτη, 10⁰⁰-11⁰⁰ π.μ. κάθε Παρασκευή
- **ΛΙΒΑΔΕΙΑ:** όδός Λουκά Νίκαινα 14, Τ.Κ. 32100
τηλέφωνα: 697 634 9543
ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ «ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ»: Θερινούς
μήνες στήν Ανάλψη Άραχώβης Τ.Κ. 32004
τηλέφωνο: 22670 - 31290.
Όλες τίς ώρες καθημερινώς.
- **ΧΡΙΣΣΟ ΦΩΚΙΔΟΣ:** όδός Συνταγματάρχου
Ψαρρού 100, Τ.Κ. 33055
τηλέφωνα: (22650) - 82159 & 82008
ώρες λειτουργίας: Καθημερινώς
έκτός Σαββάτου καί Κυριακής.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος:

Μαρίνα Μπέκου, Νοσηλεύτρια Α΄ Βαθμού

Αντιπρόεδρος:

Νικόλαος Άρβανίτης, Έλεύθερος Έπαγγελματίας

Γραμματέας:

Ρούθ Ναμουίμπου, Πτυχιούχος Φυσικής Άγωγής
& Άθλητισμού ΑΠΘ

Ταμίας:

Μαρία Σταυριανού, Οικονομολόγος

Ειδικός Γραμματέας:

Άθανάσιος Μούσης,
Μηχανικός Ένεργειακής Τεχνολογίας Τ.Ε.

Μέλη:

Μόνικα Παππά, Πολιτικός Μηχανικός ΕΜΠ
Έλένη Σίμου, Τεχνικός Ύπολογιστικών Συστημάτων

«ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

Τριμηνιαίο περιοδικό, ιδιοκτησία του
**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ
ΟΜΙΛΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Σ.Α.**

Όδός Τρυγόνος 3, (Άνω Κυψέλη) 113 64 ΑΘΗΝΑ
τηλ.: 210 8626-225, κιν.: 694 905 9700

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Μαρίνα Μπέκου, Μαρία Σταυριανού,
Ρούθ Ναμουίμπου, Μόνικα Παππά

Έκδότης - Ύπεύθυνος κατά νόμο:

Μαρίνα Μπέκου, Όρφανίδου 59,
Άνω Πατήσια - Άθήνα, Τ.Κ. 11142

Έκτύπωση: «ΛΥΧΝΙΑ», Υίοι Θ. Βγόντζα Ο.Ε.
Άνδραβίδας 7, Χαμόμυλο Άχαρμών, 136 71
τηλ.: 210 3410-436, www.lyhnia.com

ΓΙΝΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

«Ἡ σωτηρία σου ἡ Ἐκκλησία» (Ἱερός Χρυσόστομος)

«*Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν*
Ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκοτόυς
καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός»

(Ρωμ. 13,12)

Εὐλογημένη, εἰρηνικὴ κατὰ Θεόν, χαριτοφόρα καὶ καλλίκαρπη ἡ ἱερά καὶ καταναυκτικὴ περίοδος τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὸ Ἀποστολικὸ τοῦ Ἀνάγνωσμα ἀναφέρεται εἰς τὸ πρωταρχικὸ καὶ θεμελιώδες πνευματικὸ ζήτημα τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. «*Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν*» λέγει. Καὶ ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ὥρισε νὰ ἀναγινώσκει τὸ Ἀποστολικὸ αὐτὸ Ἀνάγνωσμα εἰς τὴν ἁγίαν περίοδον τοῦ Ἱεροῦ Τριωδίου καὶ εἰς τὰ πρόθυρα τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Ἡ ἱερά καὶ καταναυκτικὴ περίοδος τοῦ Τριωδίου καὶ μάλιστα τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς μέ τις πυκνές ἱερές Ἀκολουθίες (Καταναυκτικοὶ Ἑσπερινοί, Μεγάλα Ἀπόδειπνα, Ἀκολουθίες Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων, Χαιρετισμῶν, τοῦ Μεγάλου Κανόνος καὶ τῶν καταναυκτικῶν ὕμνων) κατανύσσουν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν. Καὶ μέ τὰ πτερά τῆς διπλῆς νηστείας, σωματικῆς καὶ πνευματικῆς, καὶ τὴν ἄσκησιν τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν, ὁ Χριστιανὸς ἐπιμελεῖται ἰδιαίτερος καὶ φροντίζει ἐνθέρμως διὰ τὴν προσοικείωσιν καὶ τὴν σύν Θεῷ ἀπόκτησιν τοῦ θείου δώρου τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας.

Ἄς ἀκούσωμεν τὸν χρυσορρήμονα καὶ μελίρρυτον ποταμὸν τῆς σοφίας Ἁγίου

Ὁ πνευματικὸς τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.
Μητροπολίτης Κυθήρων Ὁ Ἀντικυθήρων
κ. Σεραφεῖμ

Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, διὰ νὰ μᾶς διδάξη διὰ τὸ θεόδοτον αὐτὸ δῶρημα τῆς σωτηρίας τῶν πιστῶν.

«Μόνο ἓνα δῶρο προσφέρομεν εἰς τὸν Θεόν, τὸ νὰ πιστεύωμεν εἰς Αὐτόν, ὁ Ὅποιος ὑπόσχεται τὰ ἀγαθὰ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος (τὴν αἰώνιον ζωὴν). Μέ αὐτὸν τὸν τρόπον εἴμεθα σεσωσμένοι. Ἄν λοιπὸν χάσωμεν τὴν ἐλπίδα, ἐκάσαμε τὸ πᾶν τῆς ἰδικῆς μας εἰσφορᾶς εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς σωτηρίας μας» (Ε.Π.Ε. 17, 214).

«Βλέπεις πῶς δείχνει (ὁ Ἀπ. Παῦλος) ὅτι ὁ Θεὸς ἐπιθυμεῖ πολὺ τὴν σωτη-

ριάν μας, ἀφοῦ βέβαια τὴν θεωρεῖ καὶ ἰδικόν Του πλοῦτον; Ἄς μὴ ἀπελιζώμεθα, λοιπὸν, καὶ ἄς μὴ νομίζωμεν ὅτι εἴμεθα ἀσυγχώρητοι, ἐάν βέβαια ἀληθινὰ μετανοοῦμε. Διότι Ἐκεῖνος, ποῦ θεωρεῖ ἰδικόν Του πλοῦτον τὴν ἰδικὴν μας σωτηρίαν, δέν θὰ παύσῃ νὰ εἶναι πλούσιος σὲ ἀγάπη, ἀφοῦ καὶ αὐτὸ εἶναι πλοῦτος Του, τὸ νὰ στέλλῃ εἰς ὅλους τὴν ἀφθονη δωρεά Του» (Ε.Π.Ε. 17, 336).

«Τίποτε τὸ ἰσάξιον δέν ὑπάρχει ἀπὸ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀδελφοῦ» (Ε.Π.Ε. 17, 588).

«Ὁ Θεὸς ἠθέλησε νὰ σωθοῦμε μέ τὸν ἰδικόν Του ἰδιαίτερο τρόπο. Ἐμεῖς τίποτε δέν κατωρθώσαμε, ἀλλὰ εὐρήκαμε τὴν σωτηρία, ὅχι διότι εἴμεθα ἄξιοι, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔτσι ἔκρινε καλὸ Ἐκεῖνος» (Ε.Π.Ε. 18, 20).

«Ἡ σωτηρία σας τότε ἐνεργεῖται, δηλαδὴ φαί-

νεται, αυξάνεται, μεγαλώνει, όταν συνοδεύεται από υπομονή, όταν πάσχει και υποφέρει τά πάντα μέ γενναιότητα» (Ε.Π.Ε. 19, 42).

«Τίποτε δέν υπάρχει πιά ισχυρό από την Έκκλησία. Η έλπίδα σου ή Έκκλησία. Η σωτηρία σου ή Έκκλησία. Η καταφυγή σου ή Έκκλησία. Είναι ύψηλότερη από τον ούρανό. Είναι πλατύτερη από την γήν» (Ε.Π.Ε. 33, 124).

Άγαπητοί μου Άδελφοί,

Ο Άπόστολος Παύλος εις τό Άποστολικό Ανάγνωσμα, τό όποιο άκούσαμε τή Κυριακή τής Τυρινής, μάς έθεσε πρό του ζωτικού και φλέγοντος ζητήματος τής έν Χριστώ σωτηρίας μας, άφου ή Άγία μας Έκκλησία μάς υπέμνησε σήμερα τήν έξωσι των πρωτοπλάστων Άδάμ και Εύας από τον Παράδεισο τής Έδέμ, λόγω τής παρακοής των εις τήν έντολή του Θεου.

Ο Άγιος Ιωάννης ό Χρυσόστομος, μέ τά έρμηνευτικά του σχολία, μάς διεφώτισε πλήρως γύρω από τό κεφαλιώδες θέμα τής κατά Χριστόν σωτηρίας μας.

Εις τήν συνέχεια τής Άποστολικής μας Περικοπής ό θεϊος Παύλος μάς παρουσιάζει τά έμπόδια, πού προβάλλουν ό σατανάς και τά πονηρά πνεύματα εις τον δρόμο τής σωτηρίας μας. Μάς λέγει : ή σκοτεινή νύκτα τής ειδωλολατρίας και τής άθεϊας προχώρησε προς τό τέλος τής. Η ζωή μας αυτή, πού όμοιάζει μέ τό πυκνό σκοτάδι, προχώρησε άρκετά. Τό σκότος τής ειδωλολατρίας και τής άθεϊας τό διαλύει τό φώς τής άληθινής θεογνωσίας, τό θεϊο φώς του Ίερου Εύαγγελίου, ό Κύριός μας Ίησοϋς Χριστός, πού είναι **«τό φώς τό άληθινόν, τό φωτίζον και αγιάζον πάντα άνθρωπον έρχόμενον εις τον κόσμον»**. Τήν νύκτα τής παρούσης ζωής θά τήν διαδεχθί άρχικά ή ήμέρα τής κοιμήσεως μας (του βιολογικού μας θανάτου) και τελικώς τό άνέσπερον φώς τής **«ήμέρας του Κυρίου»**, τής Δευτέρας και ένδόξου Παρουσίας Αυτου.

Δι' αυτόν τον λόγον ό Άγιος Άπόστολος συμβουλεύει : **«αποθώμεθα ούν τά έργα του σκότους και ένδυσώμεθα τά όπλα του φωτός»**. Άς άποθέσωμε, δηλαδή, σάν νυκτερινά

ένδύματα τά **έργα τής άμαρτίας**, πού γίνονται εις τό σκοτάδι, και άς ένδυθοϋμε σάν άλλα όπλα **τά φωτεινά έργα τής άρετής**. Και άπαριθμεί, εις τήν συνέχεια, τά έργα του σκότους, τά όποια κατηγοροποιεί : **άσεμνα φαγοπότια και μεθύσια, πράξεις άνήθικες αισχροτήτας και άσέλγειας, φιλονικίες και ζηλοτυπίες**.

Αντί τουτων των αισχρών και έφάρμαρτων πράξεων, κάμνει τήν σωτήρια ύπόδειξι ό ουρανοβάμων Παύλος : **«ένδύσασθε τον Κύριον Ίησοϋν Χριστόν, και τής σαρκός πρόνοιαν μή ποιείσθε εις επιθυμίας»**, δηλαδή φορέστε ως ένδυμα τής ψυχής σας τον Κύριό μας Ίησοϋ Χριστό, ώστε νά όμοιάσετε μέ Αυτόν σε όλη σας τήν ζωή. Και μή φροντίζετε διά τήν σάρκα, πώς νά ίκανοποιείτε τίς παράνομες επιθυμίες τής. Τέτοια πρέπει νά είναι ή συμπεριφορά σας μέσα εις τήν κοινωνία πού ζήτε.

Άδελφοί μου,

Ο θεϊος Άπόστολος Παύλος μάς έδειξε μέ τίς ως άνω παραινέσεις του **τή ζωή τής έλευθερίας, τής έν Χριστώ έλευθερίας και τήν άνυπόφορη και σκοτεινή ζωή τής σκλαβιάς, τής πνευματικής αιχμαλωσίας εις τον άρχοντα του σκότους και τά πονηρά πνεύματα**.

Όμως, ή πνευματική δουλεία και αιχμαλωσία, πού επιβάλλουν τά όργανα του σκότους, δέν έχουν καμμία σχέση μέ τό θεϊο φώς των έντολων του Χριστου, μέ τίς ήθικές και πνευματικές άρχές και άξίες και τό πνεϋμα του Χριστιανισμού.

«Οστις θέλει όπίσω μου έλθειν, άπαρνησάσθω έαυτόν (τον παλιόν άνθρωπον τής άμαρτίας) και άράτω τον σταυρόν αυτου και ακολουθείτω μοι». Και όταν ή Θεία Διδασκαλία του Σωτήρος μας Ίησοϋ Χριστου δέν άρεσε εις τό άκροατήριό Του και πολλοί από τούς άκολουθούς Του, πού δέν ήσαν σταθεροί, έφυγαν από κοντά Του και επέστρεψαν εις τά συνηθισμένα τους επαγγέλματα και δέν τον ακολουθοϋσαν πλέον στίς περιοδοεις Του, δέν τούς εκράτησε κοντά Του μέ τήν βία. Αντίθετα, έξ αιτίας τής άποχωρήσεως των αυτης ειπεν ό Θεϊος Δι-

δάσκαλος Ἰησοῦς Χριστός εἰς τοὺς Δώδεκα Μαθητάς καί Ἀποστόλους Του: Μήπως θέλετε καί σεῖς νά φύγετε; Καί τότε ὁ φλογερός Ἀπόστολος Πέτρος ἀπήντησε ἐξ ὀνόματος καί τῶν ἄλλων συμμαθητῶν Του: **«Κύριε, σέ ποιόν ἄλλο διδάσκαλο νά πορευθοῦμε; Ἐσύ ἔχεις λόγια πού μεταδίδουν ζωή αἰώνια. Ἐμεῖς οἱ Δώδεκα Μαθηταί Σου ἔχουμε πλέον πιστεύσει καί ἔχουμε γνωρίσει μέ τήν προσωπική μας πείρα ὅτι Ἐσύ εἶσαι ὁ Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος»** (Ιωάν. 6, 66-69).

Ἡ ἐν Χριστῷ ἐλευθερία εἶναι πολῦτιμο καί ἀνεκτίμητο ἀγαθό. Ἡ ἀμετανόητη ἄμαρτία καί ἡ δουλεία εἰς τά αἰσχρά καί ἀκάθαρτα πάθη ὑποδουλώνει τόν ἄνθρωπο καί τόν ὑποβιβάζει εἰς τήν κατάστασιν τῶν ἀλόγων κτηνῶν.

Τό θεῖο δῶρο τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας τό ἐστέρησαν ἀπό τοὺς Χριστιανούς οἱ δεινοί εἰδωλολάτρες αὐτοκράτορες τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους τοὺς τρεῖς πρώτους καί πλέον αἰῶνες τοῦ Χριστιανισμοῦ, τοὺς ἐνδόξους αἰῶνες τῆς Ἐκκλησίας τῶν κατακομβῶν. Καί διαχρονικά οἱ κατακτητές τοῦ Ὁρθόδοξου Γένους μας ἔπαιξαν τόν θλιβερό τους ρόλο, αἰχμαλωτίζοντες τοὺς Ὁρθόδοξους πιστούς. Ἀλλά καί σήμερα, εἰς τόν 21^ο αἰῶνα δέν διώκονται φανερώς καί ἀφανῶς οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί; Εἰς τήν Οὐκρανία ὁ μαρτυρικός Ἱερός Κληρικός καί ὁ Ὁρθόδοξος Λαός τῆς Κανονικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας ὑπό τόν πολυάθλον Μητροπολίτην Ὀνούφριον ὑφίστανται πρωτοχριστιανικές διώξεις καί μαρτύρια. Εἰς τήν Συρίαν, Λίβανον καί Παλαιστίνην ὡσαύτως διώκονται οἱ Ὁρθόδοξοι.

Εἰς τήν Κίνα οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί διώκονται μέ ἄλλον τρόπο. Ὅσοι ἀρνοῦνται νά παραλάβουν τόν Προσωπικό Ἀριθμό (Π.Α.) «ἀξιολογοῦνται» ἀρνητικά. Κάθε πρᾶξις των χριστιανικῆς ὁμολογίας καί ἐφαρμογῆς τῆς ἠθικῆς καί πνευματικῆς διδασκαλίας χρεώνεται ἀρνητικά, ὥσπου σέ κάποια στιγμή τοὺς «πετάει ἔξω τό σύστημα» καί στεροῦνται πλέον ὄλων τῶν νομίμων δικαιωμάτων (διορισμός εἰς τό Δημόσιο, μισθοδοσία, ὅ,τι σχετικό μέ τήν κτηματική

περιουσία, ἱατροφαρμακευτική ἀσφάλεια, ἐλεύθερη διακίνησις των μέ τά μέσα συγκοινωνίας κ.λπ., κ.λπ.). Τοὺς ἐπιβάλλεται οἰκονομικός καί κοινωνικός ἀποκλεισμός.

Προμηνύματα καί δυσοίωνα προγνωστικά σενάρια ἔρχονται καί διά τήν Ἑλληνορθόδοξη Πατρίδα μας, τήν κοιτίδα τοῦ πανανθρώπινου πολιτισμοῦ. Ἡ Κυβερνητική ἀπόφασις, δημοσιευθεῖσα εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (ΦΕΚ Α' 67/05.05.2025), μετά τόν Μάϊον τοῦ 2026, τί θά προβλέπει διά τόν Π.Α.; Μήπως, προφανῶς, ἐπιβληθῆ ἡ ὑποχρεωτικότητα καί σταδιακά ἐφαρμοσθῆ καί εἰς τήν μαρτυρικήν Πατρίδα μας, ὅ,τι ἐφαρμόζεται εἰς τήν Κίνα!!! Θεός φυλάξοι.

Ἐάν θέλωμε ἀληθινά νά εἴμεθα ἐλεύθερη δημοκρατική Χώρα πρέπει νά τό δηλώσωμε εὐθαρσῶς καί ἐντίμως εἰς τοὺς Κυβερνῶντας μας ὅτι δέν δεχομαστε τόν στραγγαλισμό τῆς Χριστιανικῆς καί τῆς Πατριωτικῆς μας συνειδήσεως. Δέν δεχομαστε τήν καταδυναστεύσει τῆς προσωπικῆς μας ἐλευθερίας, τῶν προσωπικῶν δεδομένων καί τήν διαχείρισι τοῦ προφίλ μας ἀπό ἄγνωστα κέντρα ἐξουσίας καί γιά ἄγνωστες σ' ἐμᾶς σκοπιμότητες. Ἡ ὑποχρεωτική λῆψις τῆς ἠλεκτρονικῆς ταυτότητος καί τοῦ προσωπικοῦ ἀριθμοῦ (Π.Α.), (παρά τοὺς ὀρισμούς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καί τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων), πού προειδοποιεῖ καί προειwarnίζει τό σφράγισμα τῆς Ἀποκαλύψεως, κατά τόν Ἅγιο Παῖσιο τόν Ἁγιορείτη, παραπέμπει σέ ἄλλες ἐποχές καί ἄλλα καθεστῶτα.

Εὐχόμενος ἀπό καρδίας καλόν ἀγῶνα εἰς τό **«στάδιον τῶν ἀρετῶν»** τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς μέ ἱερόν στόχον τήν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς μας, τήν πάλη μέ τόν παλαιόν ἄνθρωπον τῆς ἁμαρτίας καί τὰ ἐφάρμακα πάθη μας καί τήν ἀπόκτησιν τοῦ θεοῦ δώρου τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας μας, διατελῶ,

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί εὐλογιῶν

† **Ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφεῖμ**

Τεσσαρακοστή: Πορεία Μετανοίας και Μαρτυρίας

Αγαπητοί μου,
Αυτή η περίοδος που διανύουμε της Μεγάλης Τεσσαρακοστής είναι ένα πνευματικό στάδιο αγώνα, ένα ιερό προσκύνημα. Είναι η πορεία της Εκκλησίας προς το Πάθος και την Ανάσταση, η εμπειρία της σταυρικής αγάπης που γίνεται φως Αναστάσεως. Και ακριβώς μέσα σε αυτή τη σταυροαναστάσιμη δυναμική γεννιέται η ιεραποστολή.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία μας, ως στοργική μητέρα, μάς προσφέρει αυτό το διάστημα όχι ως τυπική υποχρέωση αλλά ως ευκαιρία μεταμόρφωσης. Μέσα σε αυτό το κλίμα της Μεγάλης Τεσσαρακοστής συμπεριλαμβάνεται και η εβδομάδα της Εξωτερικής Ιεραποστολής που μας υπενθυμίζει ότι η πορεία προς την Ανάσταση δεν μπορεί να είναι ατομική, η Εκκλησία δε ζει για τον εαυτό της αλλά για τον κόσμο. Ο αναστάσιμος λόγος του Κυρίου «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη» (Ματθ. 28,19) δεν είναι μια ιστορική εντολή που δόθηκε μόνο στους Αποστόλους, είναι η διαρκής ταυτότητα της Εκκλησίας.

Η περίοδος της Μεγάλης Τεσσαρακοστής δεν είναι μόνο χρόνος νηστείας και προσωπικής άσκησης. Είναι σχολείο αγάπης, ταπείνωσης και εξόδου από τον εαυτό μας. Και ακριβώς εδώ συναντάται βαθιά με το πνεύμα της ιεραποστολής.

Αυτήν την περίοδο καλούμαστε πρώτα σε εσωτερική ιεραποστολή: να ευαγγελιστούμε την ίδια μας την καρδιά. Να αφήσουμε το φως του Χριστού να φωτίσει τα σκοτάδια μας. Μόνο τότε η μαρτυρία μας προς τα έξω γίνεται αυθεντική.

Οι άγιοι της Εκκλησίας απέδειξαν ότι η ιεραποστολή ξεκινά από την αγιότητα. Δεν είναι πρωτίστως οργανωτική δραστηριότητα αλλά καρπός Πνεύματος Αγίου. Όπου υπάρχει προσευχή, ταπείνωση και αγάπη εκεί γεννιέται και η ιεραποστολή. Οι Πατέρες της Εκκλησίας τονίζουν ότι η αληθινή νηστεία

Η εβδομάδα της Εξωτερικής Ιεραποστολής μέσα στη Μεγάλη Τεσσαρακοστή είναι θεολογική αποκάλυψη, ότι η πορεία προς την Ανάσταση δεν μπορεί να είναι ατομική

δεν περιορίζεται στη βρώση. Ο Ιωάννης Χρυσόστομος υπογραμμίζει ότι νηστεία σημαίνει αποχή από την αδικία, την κατάκριση και τη σκληροκαρδία. Ο Μέγας Βασίλειος μιλά για νηστεία που γίνεται κοινωνία με τον φτωχό. Η Σαρακοστή δεν είναι ατομική υπόθεση. Δεν αγωνιζόμαστε μόνο για τον εαυτό μας. Ο πνευματικός αγώνας έχει κοινωνική διάσταση. Όταν καθαρίζεται η καρδιά μας, ανοίγει για τον άλλον. Όταν μαθαίνουμε να εγκρατεύομαστε μαθαίνουμε και να προσφέρουμε.

Από αυτή τη μεταμόρφωση ξεκινά η ιεραποστολή. Η ιεραποστολή δεν είναι μόνο ένα έργο που πραγματοποιείται σε μακρινές ηπείρους. Δεν είναι υπόθεση λίγων ειδικών. Είναι κλήση κάθε βαπτισμένου ανθρώπου. Είναι η φυσική συνέπεια μιας ζωντανής πίστες. Όποιος έχει γευθεί την αγάπη του Θεού,

δεν μπορεί να τη φυλάξει μόνο για τον εαυτό του.

Έτσι, η άσκηση της Τεσσαρακοστής δεν είναι μια εσωστρεφής πνευματικότητα. Είναι παιδαγωγία αγάπης. Μαθαίνουμε να στερούμαστε για να μάθουμε να προσφέρουμε. Και αυτή ακριβώς η κίνηση – η έξοδος από το «εγώ» προς τον «άλλον» – είναι η καρδιά της ιεραποστολής.

Η ιεραποστολή δεν ξεκινά από γεωγραφικές μετακινήσεις αλλά από καρδιακή μετατόπιση. Όταν η καρδιά πλαταίνει, τότε χωρά «πάντας». Η μετάνοια δεν είναι ατομική υπόθεση. Είναι ιεραποστολικό γεγονός. Κάθε μετανοημένη καρδιά γίνεται μαρτυρία. Κάθε δάκρυ που χύνεται μπροστά στον Θεό γίνεται ποταμός που ποτίζει την οικουμένη. Η Σαρακοστή είναι πρόσκληση σε εσωτερική επανάσταση. Είναι πορεία από το «εγώ» στο «εμείς». Από την αδιαφορία στη συμπόνια. Από την αυτάρκεια στη διακονία. Πριν μιλήσουμε για την «εξωτερική» ιεραποστολή, οφείλουμε να μιλήσουμε για την «εσωτερική». Δεν μπορούμε να μεταδώσουμε φως αν δεν το έχουμε δεχθεί. Δεν μπορούμε να μιλήσουμε για Ανάσταση αν δεν περάσουμε από τον προσωπικό μας Σταυρό. Όταν ο άνθρωπος ζει έτσι, γίνεται ο ίδιος ιεραπόστολος. Χωρίς μεγάλα λόγια. Χωρίς επιβολή. Με τη σιωπηλή δύναμη του παραδείγματος. Το φως δε φωνάζει, απλώς λάμπει.

Η ιεραποστολή είναι ευχαριστιακή προέκταση της Εκκλησίας. Όπως στη Θεία Ευχαριστία προσφέρεται «υπέρ πάντων και διὰ πάντων», έτσι και η Εκκλησία προσφέρεται στον κόσμο ολόκληρο.

Στις ημέρες μας, το ιεραποστολικό έργο αναπτύσσεται δυναμικά, κυρίως στην Αφρική

Πίσω από κάθε νεοφώτιστο υπάρχει μια καρδιά που άγγιξε ο Χριστός

αλλά και σε περιοχές της Ασίας και της Λατινικής Αμερικής. Εκεί όπου οι άνθρωποι διψούν όχι μόνο για υλική βοήθεια αλλά για ελπίδα, για νόημα, για φως. Εκεί όπου το Ευαγγέλιο δεν επιβάλλεται αλλά προσφέρεται ως αγάπη.

Πίσω από κάθε νεοφώτιστο, πίσω από κάθε νεόκτιστο ναό από πλίνθους και λαμαρίνες, υπάρχει μια καρδιά που άγγιξε ο Χριστός. Και πίσω από κάθε ιεραπόστολο υπάρχει μια Εκκλησία που προσεύχεται.

Αδελφοί μου,

Ο κόσμος σήμερα διψά για αυθεντικότητα. Διψά για ελπίδα. Διψά για αλήθεια. Η μεγαλύτερη ιεραποστολή είναι να γίνουμε άνθρωποι της Αναστάσεως μέσα σε έναν κόσμο κουρασμένο και φοβισμένο.

Η εβδομάδα της Εξωτερικής Ιεραποστολής μέσα στη Μεγάλη Τεσσαρακοστή δεν είναι μια απλή διοικητική υπενθύμιση. Είναι θεολογική αποκάλυψη, ότι η πορεία προς την Ανάσταση δεν μπορεί να είναι ατομική.

Ο Χριστός απλώνει τα χέρια Του επάνω στον Σταυρό για όλον τον κόσμο. Η Εκκλησία, εάν θέλει να είναι σώμα Του, οφείλει να έχει τα ίδια ανοιχτά χέρια.

Και τότε η νηστεία γίνεται ψωμί για τονπεινασμένο. Η προσευχή γίνεται δύναμη για τον διωκόμενο. Η ελεημοσύνη γίνεται γέφυρα μεταξύ λαών και πολιτισμών.

Ας γίνει, λοιπόν, η παρούσα Τεσσαρακοστή μια βαθιά αφύπνιση της ιεραποστολικής μας συνείδησης. Ας επιτρέψουμε στον Χριστό να διευρύνει την καρδιά μας μέχρι να χωρέσει «πάντας και πάντα». Καλή Ανάσταση!

Μαρίνα Μπέκου
Πρόεδρος Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Συγχωρέστε τους εχθρούς σας

Μήνυμα από το Ναϊρόμπι

Στη σκιά του Σταυρού, όπου ο Κύριός μας και Σωτήρας Ιησούς υπέφερε και πέθανε, ακούμε τα πιο δυνατά λόγια συγχώρεσης που ειπώθηκαν ποτέ: «**Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γάρ οἶδασι τί ποιοῦσι**» (Λουκ. 23:34). Προδομένος, ψευδώς κατηγορούμενος, δαρμένος και σταυρωμένος, ο Χριστός δεν καταράστηκε τους εχθρούς Του. Αντίθετα, τους συγχώρεσε. Η αγάπη Του νίκησε το μίσος τους.

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, για τα τελευταία 45 χρόνια ζω και διακονώ εδώ στην Αφρική και έχω γίνει μάρτυρας των αγώνων της έχθρας και της διαίρεσης. Προερχόμενος από τη Μέση Ανατολή, όπου αιώνες συγκρούσεων με τους Μουσουλμάνους έχουν διαμορφώσει την ιστορία μας, καταλαβαίνω τι σημαίνει να διδάσκεσαι από μικρό παιδί ότι υπάρχει ένας εχθρός που πρέπει να φοβάσαι. Και όμως, το Ευαγγέλιο μάς προκαλεί με ένα διαφορετικό μήνυμα — ένα μήνυμα ριζικής αγάπης και συγχώρεσης. Προκαλώ τους ιεροσπουδαστές και τους ιερείς εδώ κάθε μέρα, γιατί σπκώνουμε έναν βαρύ σταυρό. Μας προκαλείτε να αγαπάμε αυτούς που μας μισούν. Όταν επιστρέφετε στα σπίτια σας και στις κοινότητές σας, βλέπετε πόσο πολύ μισείτε τον ίδιο σας τον αδελφό.

Εδώ στην Αφρική, έχω δει πως οι φυλετικές συγκρούσεις διαλύουν τις

κοινότητες: οι Κικούγιου εναντίον των Καλεντζίν, οι Λούγια εναντίον των Λούκα και ούτω καθεξής. Αυτές οι διαιρέσεις, ριζωμένες στην ιστορία και την κουλτούρα, διαπερνούν βαθιά μέσα μας, διαμορφώνοντας την αντίληψή μας για τους άλλους. Διδάσκουμε την αγάπη και τη συχώρεση στα σχολεία μας, αλλά όταν επιστρέφουμε στις κοινότητές μας, συχνά επιστρέφουμε στις παλιές συνήθειες της έχθρας. Οι πολιτισμοί μας, τόσο πλούσιοι και αυθεντικοί, μπορεί, επίσης, να φέρουν ιστορικά τραύματα που καθιστούν δύσκολο να αγκαλιάσουμε την ευαγγελική εντολή να αγαπάμε τους εχθρούς μας.

Η Σταύρωση: Ένα Μάθημα Συγχώρεσης

Όταν ο Χριστός σταυρώθηκε, δεν ήταν μόνος. Δύο ληστές σταυρώθηκαν δίπλα Του. Ο ένας Τον περιγέλασε, ενώ ο άλλος μετανόησε. Σε αυτούς τους δύο ληστές βλέπουμε τον εαυτό μας: ο ένας, γεμάτος πικρία, αμφισβητεί γιατί ο Χριστός δεν ενεργεί υπέρ του, ενώ ο άλλος, ταπεινωμένος από τις αμαρτίες του, ζητά έλεος. Και ο Χριστός, με την απεριόριστη αγάπη Του, απαντά με συγχώρεση: «**Ἄμην λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ**» (Λουκ. 23:43). Ο μετανοημένος ληστής, αν και

ανάξιος, έλαβε το δώρο της σωτηρίας απλά και μόνο επειδή ταπεινώθηκε. Εάν μπορούμε να λάβουμε συγχώρεση με ταπείνωση, έτσι μπορούμε και να συγχωρούμε όταν ταπεινώνουμε τον εαυτό μας. Τονίζω σήμερα ότι οι καλύτεροι ευεργέτες μου είναι οι εχθροί μου, γιατί με βοηθούν να ταπεινώνομαι.

Πόσο συχνά κρατάμε κακίες, αφήνοντας την πικρία να μας κατατρώνει; Η Παραβολή του Άσπλαχνου Δούλου (Ματθ. 18:21-35) μας προειδοποιεί για τις συνέπειες της έλλειψης συγχώρεσης. Ένας άνθρωπος που συγχωρέθηκε για ένα μεγάλο χρέος αρνήθηκε να δείξει έλεος σε κάποιον που του όφειλε πολύ λιγότερα. Στο τέλος, η έλλειψη ελέους τον οδήγησε στην καταστροφή. Όταν αρνούμαστε να συγχωρήσουμε υποφέρουμε περισσότερο από εκείνον που μας έβλαψε, γιατί εμείς είμαστε αυτοί που κουβαλάμε το βάρος του μίσους και της ανησυχίας.

Για να είμαι ειλικρινής, επειδή οι επισκέπτες μας δεν είναι Ορθόδοξοι¹, μήπως σας μισούμε; Όχι, σας αγαπάμε και σας αγκαλιάζουμε.

Συγχώρεση: Ο Δρόμος προς την Ειρήνη

Η συγχώρεση δεν είναι απλώς ένα ηθικό καθήκον — είναι η ίδια η ουσία της ειρήνης. Ο Άγιος Σιλουανός ο Αθω-

νίτης διδάσκει: **«Όποιος δεν αγαπά τους εχθρούς του, δε θα βρει ποτέ ειρήνη, ακόμα κι αν τοποθετηθεί στον παράδεισο»**. Αυτή είναι η αλήθεια του Ευαγγελίου. Συγχωρούμε όχι για χάρη του άλλου αλλά για τη δική μας σωτηρία. Η Παραβολή των Δύο Οφειλετών (Λουκ. 7:41-43) δείχνει ότι το έλεος συνδέεται άμεσα με την αγάπη. Όσο περισσότερο συγχωρούμε τόσο περισσότερο μπορούμε να αγαπήσουμε και τόσο περισσότερη ειρήνη θα έχουμε στις καρδιές μας.

Ένα Μάθημα από τον Άγιο Σωφρόνιο

Όταν ήμουν νεαρός φοιτητής στην Αγγλία, έγινα μάρτυρας ενός περιστατικού που άλλαξε την κατανόησή μου για τη χριστιανική αγάπη. Μια μέρα, μετά την εξομολόγησή μου, είδα τον πλέον αγιοκαταταγμένο Άγιο Σωφρόνιο να αγκαλιάζει με θέρμη έναν Ινδουιστή. Σοκαρισμένος τον ρώτησα: **«Δεν είναι σκάνδαλο να αγκαλιάζετε κάποιον που δεν είναι καν Χριστιανός;»**. Εκείνος στράφηκε απαλά προς εμένα και ρώτησε: **«Δεν είναι κι αυτός δημιουργημα του Θεού;»**. Όλοι λέμε διαρκώς ότι έχουμε πλαστεί κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν Θεού. Εκείνη τη στιγμή συνειδητοποίησα τη δική μου αποτυχία να δω πέρα από τις ανθρώπινες διακρίσεις. Συχνά αποτυγχάνουμε να εφαρμόσουμε το μήνυμα του Ευαγγελίου όταν κατηγοριοποιούμε τους ανθρώπους ως «εμείς» και «αυτοί».

¹ Αναφέρεται στην επίσκεψη της Ρωμαιοκαθολικής αδελφότητας του Δον Βόσκο στην Πατριαρχική Ιερατική Σχολή Μακαρίου Γ' στο Ναϊρόμπι στις 8/3/2025.

Η σημερινή σύγκρουση μεταξύ Ρωσίας και Ουκρανίας αποτελεί ένα τραγικό παράδειγμα αδελφών που στρέφονται ο ένας εναντίον του άλλου — Ορθόδοξοι Χριστιανοί που πολεμούν μεταξύ τους, καθοδηγούμενοι από κοσμικές ιδεολογίες αντί για τη διδασκαλία του Χριστού. Πώς μπορεί κάποιος να αγαπήσει και να συγχωρήσει τον εχθρό του; Ο Χριστός μάς έδωσε την απάντηση: Δε μας διέταξε απλώς να τους αγαπάμε αλλά και να προσευχόμαστε γι' αυτούς. Όταν προσευχόμαστε για τους εχθρούς μας στεκόμαστε μπροστά στο έλεος του Θεού, όπου κάθε υπερηφάνεια εξαφανίζεται και η ταπεινότητα επιτρέπει στην αγάπη να αναπτυχθεί.

Μια Ζωή Μαρτυρίας Συγχώρεσης

Στα χρόνια της ιεραποστολής μου, έχω δει αδελφό να στρέφεται εναντίον αδελφού. Έχω δει ιερείς να συκοφαντούν ο ένας τον άλλον, αρνούμενοι να συγχωρήσουν. Έχω δει πρόσφυγες να διώχνονται από τα σπίτια τους από γείτονες που κάποτε αποκαλούσαν φίλους. Η ιστορία της Κέννας μαρτυρεί φυλετικές συγκρούσεις που έχουν αφήσει βαθιές πληγές. Ωστόσο, έχω δει επίσης τη δύναμη της συμφιλίωσης, όπου εχθροί έχουν γίνει ξανά αδελφοί μέσω του Χριστού.

Το να αγαπάμε τους εχθρούς μας είναι η πιο δύσκολη εντολή αλλά είναι

και ο ασφαλέστερος δρόμος προς την ειρήνη. Όταν επιλέγουμε τη συγχώρεση, επιλέγουμε να γίνουμε παιδιά του Θεού. Επιλέγουμε να αγκαλιάσουμε την πληρότητα του Ευαγγελίου. Είθε εμείς, ως μαθητές του Χριστού, να βρούμε το θάρρος να συγχωρήσουμε, να αγαπήσουμε και να προσευχηθούμε για εκείνους που μας έβλαψαν, ώστε να ζήσουμε στην ειρήνη της Βασιλείας του Θεού.

Έτσι υποδέχομαι εσάς, αδελφοί, σε αυτόν τον ιερό χώρο. Προσεύχομαι να βρούμε την ειρήνη και τη χάρη να συγχωρήσουμε τους εχθρούς μας. Μπορεί να ανήκουμε σε διαφορετικά δόγματα αλλά είμαστε όλοι εικόνες του Θεού. Συχνά λέω ότι αν έκρινα βάσει όσων ακούω και βλέπω, θα ζούσα σε διαρκή βασανισμό από τόση έχθρα· αντίθετα, αγαπώ και αγκαλιάζω ακόμη και εκείνους που με μισούν. Αυτό είναι το μυστικό της σωτηρίας μας: **αγαπάτε τους εχθρούς σας.**

Σας ενθαρρύνω όλους να αποτινάξουμε τον εγωισμό μας, ώστε να μπορούμε να αγαπάμε, να αγκαλιάζουμε και να συγχωρούμε, αν πραγματικά επιθυμούμε να γίνουμε μαθητές του Χριστού.

Είθε η χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού να είναι μαζί σας. Αμήν.

**Αρχιεπίσκοπος Μακάριος Τιθυρίδης,
Μητροπολίτης Κέννας & Έξαρχος
πάσης Ανατολικής Αφρικής**

Η συγκλονιστική ιστορία του μοναδικού ελληνορθόδοξου ναού στο Ιράν

Ο Αρχιμανδρίτης Νικηφόρος Κουνάλης, ο τελευταίος ορθόδοξος ιερέας που λειτούργησε στον Ναό, περιγράφει την εμπειρία του και κάνει λόγο για μια απόλυτα ελεγχόμενη από το καθεστώς των μουλάδων αποστολή στην Τεχεράνη

Σε μια χώρα περίπου 85 εκατομμυρίων κατοίκων, όπου η θρησκεία αποτελεί θεμέλιο της κρατικής εξουσίας και στοιχείο πολιτικής ταυτότητας, υπάρχει σήμερα ένας και μόνος ελληνορθόδοξος ναός: Βρίσκεται στην Τεχεράνη και φέρει το όνομα του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου.

Το Ιράν είναι επισήμως Ισλαμική Δημοκρατία, με το σιιτικό Ισλάμ να διαμορφώνει όχι μόνο το νομικό πλαίσιο αλλά και την καθημερινότητα των πολιτών. Οι θρησκευτικές μειονότητες αναγνωρίζονται τυπικά, όμως λειτουργούν μέσα σε ένα αυστηρό πλέγμα περιορισμών. **Η Ορθόδοξη Εκκλησία, χωρίς ιστορικό βάθος αντίστοιχο των Αρμενίων ή των Ασσυρίων Χριστιανών, αποτελεί μια σχεδόν αόρατη παρουσία.**

Πίστη, διπλωματία και επιβίωση

Μέσα σε αυτό το περιβάλλον, η λειτουργία του Ναού του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου «ακροβατεί» ανάμεσα στην πίστη, τη διπλωματία και την επιβίωση. Ο Ναός υπάγεται κανονικά στο Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως, το οποίο διαχρονικά έχει την ποιμαντική ευθύνη της Ορθόδοξης Διασποράς σε περιοχές εκτός των παραδοσιακών εθνικών Εκκλησιών.

«Εβλεπα στα μάτια τους τη λαχτάρα»

Ωστόσο, η εμπειρία των ελληνορθόδοξων εντός ναού είχε ένταση δυσανάλογη με το μέγεθος της κοινότητας: «Το βράδυ της Ανάστασης έβλεπα στα μάτια τους τη λαχτάρα να ξαναζήσουν την εμπειρία μιας ορθόδοξης Λειτουργίας. Τη βίωναν με την ψυχή τους. Ίσως βαθύτερα απ' ό,τι πολλοί στον τόπο μας, όπου όλα είναι αυτονόητα», ανέφερε ο π. Νικηφόρος.

Η καθημερινότητα του ιερέα ήταν αυστηρά ελεγχόμενη. Μετακινήσεις μόνο από το ξενοδοχείο στον ναό και αντίστροφα, πάντα με πολιτικά ρούχα. Καμία κοινωνική συναναστροφή, καμία πρωτοβουλία εκτός πλαισίου. Μετά την Ανάσταση, άμεση αναχώρηση για την Κωνσταντινούπολη, ώστε να προλάβει τον Εσπερινό της Αγάπης. Μόνη σταθερή εξαίρεση: το τρισάγιο στο ελληνικό κοιμητήριο της Τεχεράνης.

Ανάμεσα στις πιο συγκλονιστικές εμπειρίες του π. Νικηφόρου συγκαταλέγεται η μυστική Θεία Κοινωνία δύο Ιρανών, που επισήμως θεωρούνταν μουσουλμάνοι. Είχαν βαπτιστεί Ορθόδοξοι στο εξωτερικό και ζούσαν διπλή ζωή. «Με παρακάλεσαν να τους

κοινωνήσω αφού φύγουν όλοι», λέει. «Αν γινόταν γνωστό, θα κινδύνευε η ζωή τους».

Η μικρή ορθόδοξη κοινότητα της χώρας παραμένει σχεδόν αόρατη στη δημόσια συζήτηση, ωστόσο η Εκκλησία επιμένει να υπάρχει μέσα από περιοδικές λειτουργικές παρουσίες. Από κοντά, έζησε αυτή την πραγματικότητα ο αρχιμανδρίτης Νικηφόρος Κουνάλης, γενικός αρχιερατικός επίτροπος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης, ο οποίος βρέθηκε συνολικά τρεις φορές στην Τεχεράνη, κατόπιν εντολής του Οικου-

κουμενικού Πατριαρχείου, για να τελέσει τις ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδας στον μοναδικό αυτό ναό. «Πήγαινα πάντα τη Μεγάλη Εβδομάδα, γιατί μόνο τότε άνοιγε ο ναός», όπως ανέφερε στην «Ορθόδοξη Αλήθεια».

Αυστηρά ελεγχόμενη αποστολή

Η παρουσία του δεν είχε χαρακτήρα κανονικής ενορίας. Ήταν μια αποστολή περιορισμένη χρονικά, αυστηρά ελεγχόμενη και απόλυτα οριοθετημένη ως προς το περιεχόμενό της, αφού εξυπηρετούσε μια ανάγκη περιορισμένης

λατρείας για ξένους υπηκόους.

Αξίζει να σημειωθεί, ότι το Πατριαρχείο, με την ιστορική του εμπειρία επιβίωσης εντός μη χριστιανικών ή μη φιλικών προς τον Χριστιανισμό κρατικών πλαισίων, διαθέτει τη θεσμική μνήμη και τη διπλωματική λεπτότητα που απαιτούνται για τέτοιες αποστολές. Ενδεικτικό είναι το γεγονός, ότι πριν από τον αρχιμανδρίτη Νικηφόρο Κουνάλη, στον Ναό του Ευαγγελισμού είχε λειτουργήσει –όταν ακόμη ήταν αρχιμανδρίτης– ο σημερινός Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος, ενώ επί δέκα συναπτά έτη είχε διακονήσει εκεί και ο μακαριστός Δημήτριος, μετέπειτα Οικουμενικός Πατριάρχης.

Αποστολή υψηλής ευθύνης

Η επιλογή τέτοιων προσώπων αναδεικνύει το γεγονός ότι το Πατριαρχείο αντιλαμβάνεται την Τεχεράνη όχι ως περιφέρεια αλλά ως αποστολή υψηλής ευθύνης. Η δε επιλογή των συγκεκριμένων προσώπων έγινε με γνώμονα την υψηλή θεολογική τους κατάρτιση, την εκκλησιαστική εμπειρία και την ικανότητα διαχείρισης λεπτών καταστάσεων.

Βάσει των προαναφερθέντων, εξηγείται το ότι **οι ακολουθίες στον συγκεκριμένο ναό τελούνταν αποκλειστικά στην ελληνική γλώσσα ως αναγκαίο μέτρο προστασίας. «Η χρήση άλλης γλώσσας θεωρείται προσπλυτισμός»**, εξηγεί ο ίδιος. Στο Ιράν, η Ορθοδοξία επιτρέπεται μόνο ως θρησκευτική μνή-

μη για ξένους υπηκόους.

Το εκκλησίασμα ήταν μικρό, με την Ελληνική κοινότητα να συρρικνώνεται κάθε χρόνο ολοένα και περισσότερο – όσοι μπορούσαν να μιλήσουν Ελληνικά, δεν ξεπερνούσαν τα επτά άτομα. Μαζί τους εκκλησιάζονταν Ορθόδοξοι από διπλωματικές αποστολές χωρών, όπως η Ρουμανία, η Βουλγαρία, η Ουκρανία ή η Φινλανδία. Κάποια παιδιά είχαν βαπτιστεί αλλά δε γνώριζαν τη γλώσσα. Μυστήρια, όπως γάμοι ή βαπτίσεις, δεν επιτρέπονταν.

Η Εκκλησία βρισκόταν εκεί μόνο για να λειτουργήσει — τίποτα περισσότερο.

Η τελευταία επίσκεψη Ορθόδοξου ιερέα στον ναό έγινε το 2022. Έκτοτε, καμία νέα αποστολή με τον Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου να παραμένει ‘σιωπηλός’, όχι όμως εγκαταλελειμμένος. Ο ίδιος ο ναός αποτελεί το αποτύπωμα μιας άλλης εποχής. Θεμελιώθηκε το 1951, σε μια περίοδο που η ελληνική παρουσία στο Ιράν ήταν αισθητή και οι διμερείς σχέσεις ισορροπημένες. Τα σχέδιά του εκπονήθηκαν από το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο και η αρχιτεκτονική του —μονόκλιτη βασιλική χωρίς τρούλο, με νεοκλασικά και ψευδοϊωνικά στοιχεία— δηλώνει καθαρά την ελληνική του ταυτότητα.

Τα θυρανοίξια τελέστηκαν το 2001 από τον ίδιο τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο.

«Γέροντα εὐχαριστοῦμε ποῦ μᾶς δίδαξες τὴν Ἱεραποστολὴ στὴν πράξι»

Καθὼς ἀποχαιρετοῦμε γιὰ τὴν θρι-
αμβεύουσα Ἐκκλησία τὸν μεγάλο
Ἱεραπόστολο Μητροπολίτη πρῶν
Γάνου καὶ Χώρας κυρὸ Ἀμφιλόχιο κατα-
θέτω τὴν εὐγνωμοσύνη μου, ἀλλὰ καὶ τὸ
χρονικὸ τῆς γνωριμίας, τῆς ἔμπνευσης
καὶ τῆς καθοδήγησης στὴν Ἱεραποστολή.
Ἐμπνευστὴ ὄχι μόνον δικό μου, ἀλλὰ πλῆθος
Ἱεραποστόλων, Ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν.

* Τὸ 1975 ἐπεσκέφθηκε τὴν Ριζάρειο
Ἐκκλησιαστικὴ Σχολή, ὅπου μᾶς μίλησε γιὰ τὴν
Ἱεραποστολή τοῦ Κογκό, στοῦ ὁποῦ διακονοῦσε τό-
τε. Ἐκεῖ στοῦ κάλεσμά του ἐνίωσα τὴν πρώτη κλήση
γιὰ τὴν Ἱεραποστολή. Ὁ δὲ συμμαθητὴς μου
μακαριστὸς π. Κοσμᾶς
Γρηγοριάτης «τοῖμπησε
ἀμέσως», συννεοήθηκε
μαζὶ του καὶ τὸ καλοκαίρι
τοῦ 1975 πῆγε κοντὰ του
στοῦ Κολουέζι τοῦ Κογκό.
Τὸ κάλεσμα ἔμεινε καὶ
αὐξανόταν.

* Στις 26/12/1995 τὸν
συναντῶ στὴν Μονὴ τῆς
Ἰψενῆς, ὅπου γίνεται ἡ
κουρὰ τῆς Μοναχῆς
Παῖσις, πνευματικῆς
μου κόρης ἀπὸ τὸ Ἀργυρόκαστρο, ὅπου
ὑπηρετῆσα 1991-1993.

* Στις 6/12/1996 τὸν συνάντη-
σα στὰ Μύρα τῆς Λυκίας, ὅπου ἔκανε
Ἱεραποστολή καὶ κατηχοῦσε καὶ βάπτιζε
Τούρκους, μετὰ ἀπὸ προσωπικὸ κάλεσμα
τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ἀπὸ τότε τὸν συ-
ναντούσα στὴν γιορτὴ τοῦ Ἁγίου Νικο-
λάου στὰ Μύρα. Ἐπίσης, ἐπιστρέφοντας
ἀπὸ τὰ Μύρα κάθε χρόνο μέσω Ρόδου
ἐπισκεπτόμασταν τὰ Μοναστήρια του στοῦ
Θάρρι καὶ στὴν Ἰψενή.

* Τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 2017 τὸν συναντῶ

στοῦ ἐξοχικὸ σπίτι στὴν Λίνδο, ὅπου μέ-
λεσε στὴν Νέα Ζηλανδία νὰ τὸν διαδεχθῶ
στὴν Μητρόπολη. Τότε ἦταν μαζὶ μου
καὶ οἱ γονεῖς μου, καθὼς εἶχαμε πάει γιὰ
προσκύνημα στοῦν Ταξιάρχῃ Πανορμίτη
Σύμν. *Τὸ 2017 τὸ φθινόπωρο ὑποβάλλει
γιὰ πρώτη φορά τὴν παραίτησή του καὶ
μέ προτείνει πρώτη φορά ὡς διάδοχό του.
Ἦθελε νὰ τὸν διαδεχθῶ στὴν Νέα Ζηλαν-
δία, διότι τὸν ἐνδιέφερε νὰ συνεχισθεῖ ἡ
Ἱεραποστολή στὰ νησιά
Φίτζι.

* Τὸ Πάσχα τοῦ
2018 τὸν συναντῶ στὴν
Νέα Ζηλανδία, ὅπου μέ
φιλοξενεῖ. Κάνω Πάσχα
μαζὶ του. Τέλος Ἀπριλίου
2018 ὑποβάλλει δευτέρη
φορά παραίτηση καὶ μέ
προτείνει γιὰ δευτέρη φο-
ρὰ διάδοχό του, πρᾶγμα
ποῦ δὲν ἔγινε.

* Τὸ καλοκαίρι τοῦ
2020 ὡς Μητροπολί-
της Χώρας καὶ Γάνου μέ
ἐπισκέφθηκε στὴν Μονή
τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ στὴν
Ἀρναία καὶ μοῦ ἔδωσε
τὴν εὐχή του γιὰ τὴν
Μπουκόμπα. Μιά γνωρι-
μία καὶ σχέση 45 χρόνων.

Χρόνια ἔμπνευσης στὴν Ἱεραποστολή καὶ
καθοδήγησης ἀπὸ τὸν Γέροντα Ἀμφιλόχιο
ποῦ ἦταν πρότυπο καὶ παράδειγμα μο-
ναδικό!

Γέροντα σέ εὐχαριστοῦμε! Θά εἶσαι
πρότυπο Ἱεραποστολῆς! Τὴν εὐχή σου!
Καλὸ Παράδεισο καὶ στοῦ οὐράνιο Θυσι-
αστήριο!

* Γέροντα, εὐχου καὶ ὑπὲρ ἡμῶν
τῶν τάχα καὶ δῆθεν Ἱεραποστόλων τῆς
Ἀφρικῆς!

† Ὁ Μπουκόμπα Χρυσόστομος

Ένας μικρόσωμος πνευματικός γίγαντας στην Αμερική

Πώς άραγε βιώνει κανείς τα Χριστούγεννα στην Αμερική; Πώς νιώθεις αν περάσεις εκεί το Πάσχα; Γεννιέται εκεί ο Χριστός; Ανασταίνεται; Ή χάνεται και ξεχνιέται μέσα στην παραζάλη της σύγχρονης πραγματικότητας και του απύθμενου κενού που προκαλεί στην ψυχή η μοναξιά - κι ας ζεις σε έναν ουρανοξύστη με μερικές εκατοντάδες γείτονες; Υπάρχουν Ορθόδοξες «φωλιές» όπου μαζεύονται τα πιστά Του τέκνα για να Τον γιορτάσουν; Υπάρχει γνήσια Ορθοδοξία;

Ένας τέτοιος όχλος λογισμών κατέκλυζε τον νου μου και βάραινε την καρδιά μου όταν βρέθηκα στη «Γη της Ευκαιρίας» λίγες μέρες πριν αστράψει ο ουρανός από πυροτεχνήματα για την υποδοχή του νέου έτους - 2026. Οι αναμνήσεις μου από το προηγούμενο ταξίδι στην Αμερική δεν βοηθούσαν ιδιαίτερα την κατάσταση. Είχα εκκλησιαστεί τότε σε μερικές ενορίες, όπου ενώ καταλάβαινα ότι οι ιερείς είχαν κάθε καλή διάθεση να μεταδώσουν το μήνυμα της Ορθοδοξίας στο ποίμνιό τους, παρ' όλα αυτά έλειπε αυτό το «κάτι» που γλυκαίνει την ψυχή... Αυτή η ασκητικότητα της Ορθόδοξου Εκκλησίας, που ίσως φαίνεται βαριά κάποιες φορές, αλλά στην πραγματικότητα είναι αυτή που μετά κόπων σε οδηγεί στη γεμάτη στοργή αγκαλιά του

Το γλυκύτατο πρόσωπο και το καθάριο φωτεινό βλέμμα του γέροντος Εφραίμ άγγιζε τα κατάβαθα της ψυχής των ανθρώπων που τον πλησίαζαν

Χριστού μας, εκεί όπου Εκείνος τελικά θα σε αναπαύσει.

Κι ενώ πίστευα ότι θα περάσω μια «χλιαρή» Πρωτοχρονιά μέσα στο πολύβουο πλήθος μιας Αμερικανικής πολιτείας, ο καλός Θεός επέτρεψε να φιλοξενηθώ για λίγες ημέρες - μαζί με μια αγαπημένη φίλη - σε ένα από τα μοναστήρια του Γέροντα Εφραίμ του Φιλοθεΐτου ή, καλύτερα, του Γέροντα Εφραίμ «της Αριζόνας». Οι μέρες που ζήσαμε

Ο π. Αμφιλόχιος Τσούκος και ο π. Κοσμάς Γρηγοριάτης
(ως λαϊκός) στο Κολουέζι, 23 Νοεμβρίου 1975

Στις 15 Φεβρουαρίου 2026 ο Μητροπολίτης πρώην Γάνου και Χώρας κυρός Αμφιλόχιος επορεύθη εις την αιωνιότητα

Ήταν ο πνευματικός πατέρας των παιδιών της Ωκεανίας,
ο πατέρας που ένωσε στο ίδιο ποτήριο της Ευχαριστίας ανθρώπους από τη
Ρόδο, την Αφρική, τη Νέα Ζηλανδία, τα Φίτζι, την Τόνγκα και τη Σαμόα.

«Μέγας ήλιος του Αιγαίου και του κόσμου ολόκληρου»!

Χιλιάδες λαού τίμησαν και ασπάστηκαν
το εύκαμπτο χέρι του Ιεραποστόλου της
αγάπης Γέροντος Επισκόπου Αμφιλοχίου

Ο Σεβασμιώτατος κυρός Αμφιλόχιος διακόνησε την
εξωτερική Ιεραποστολή ως Αρχιμανδρίτης στην Αφρική,
στην Κέννα, Τανζανία και Ζαΐρ και ως Μητροπολίτης
δεκατρία χρόνια στη Νέα Ζηλανδία

Αιωνία σου η μνήμη
απόπτε και ακάματε
φύλακα και καλλιεργητά
του αμπελώνος Κυρίου

Έγινε γέφυρα μεταξύ λαών,
γλωσσών και πολιτισμών,
αποδεικνύοντας ότι η
Ορθοδοξία δεν είναι ξενικό
ένδυμα αλλά καρδιά που
χωρά τους πάντες, όταν
αυτή χτυπά «δι' αγάπης
ενεργουμένης»

Επιμέλεια: Μαρία Σταυριανού
Ταμίας Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 15

στην Ι.Μ. Αγίας Σκέπης της Θεοτόκου, στο Πόκονο της Πενσυλβάνιας ήταν μοναδικές! Εμπειρία συγκινητικότητα και αλψιμόνητη!

Η ομορφιά της Μονής απaráμιλλη! Η αγκαλιά της τεράστια, χωράει τους πάντες! Το κρύο απερίγραπτο και τα χιόνια βουνό, αλλά η ζεστασιά στην καρδιά υπερνικούσε εύκολα οποιαδήποτε δική μας δυσκολία! Οι προσκυνητές όλοι ευλαβέστατοι! Στις ακολουθίες (όλες στα ελληνικά!) στέκονταν όρθιοι ή γονάτιζαν όταν κουράζονταν. Όχι μόνο διότι μέσα στον Ναό υπήρχαν μόνο λίγα στασίδια περιμετρικά και καμία καρέκλα... Κάτι άλλο ήταν. Κάτι που σε ωθούσε να είσαι πιο ασκητικός. Να ψάξεις το βαθύτερο νόημα κι όχι απλώς να περιμένεις πότε θα ακούσεις το «Δι' ευχών» για να βγεις επιτέλους έξω.

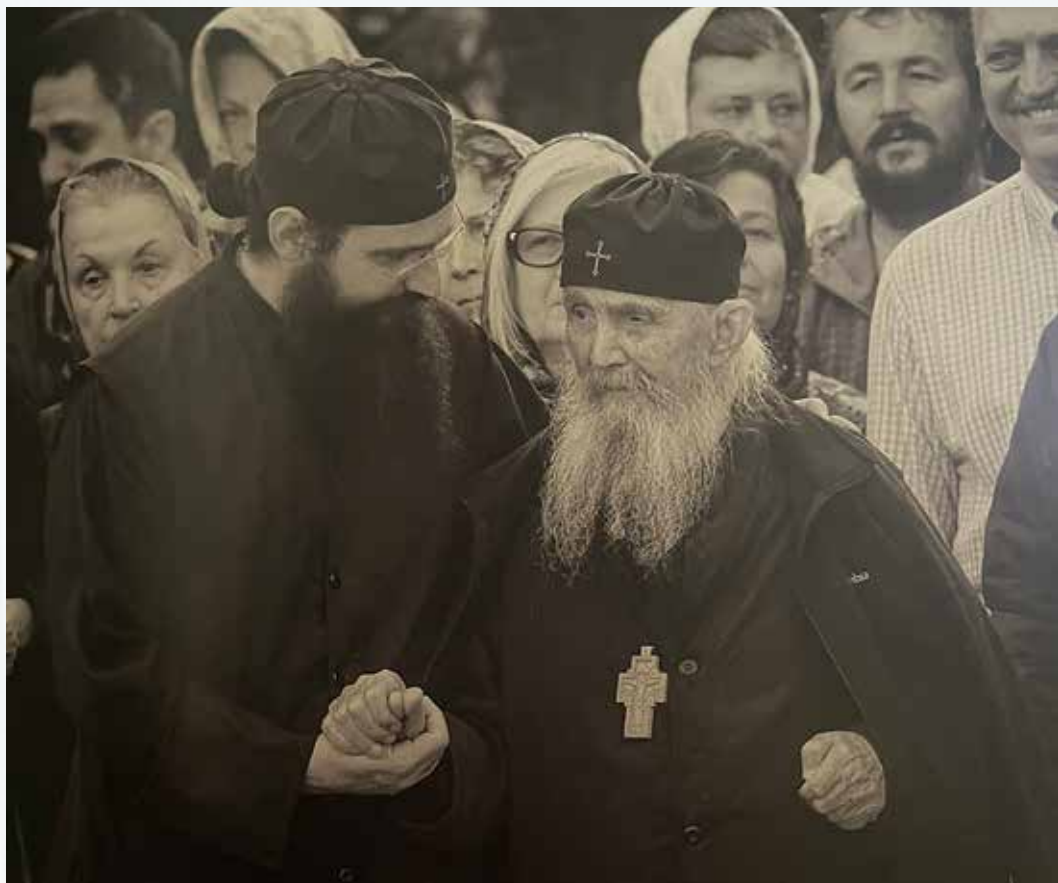
Αυτό το «κάτι» αναμφισβήτητα είναι η ευλογία του Γέροντα Εφραίμ! Σε κάθε χώρο, σε ένα κάδρο στον τοίχο ίσως, ή σε μια κορνίζα πάνω σε μια βιβλιοθήκη, αντικρύξεις το χαριτωμένο και γλυκύτατο πρόσωπό του και αυτό το καθάριο φωτεινό βλέμμα που αγγίζει τα κατάβαθα της ψυχής σου. Η παρουσία του παντού και η διδασκαλία του εφαρμοσμένη κατά γράμμα στη ζωή των αδελφών, οι οποίες – όσες δεν είναι Ελληνίδες – μαθαίνουν και μιλούν Ελληνικά. Νιώθεις σαν να είναι ζωντανός, σαν να τον ακούς να σε συμβουλεύει και να προσεύχεται μαζί σου. Σαν να σε ευλογεί εσένα προσωπικά κάθε στιγμή που βρίσκεσαι εκεί! Πώς, λοιπόν, να μην μείνει στην ψυχή σου χαραγμένη για πάντα αυτή η Πρωτοχρονιά; Πώς να εξηγήσεις ότι ένιωσε πιο γνήσια την Ορθοδοξία εκεί παρά στις ενορίες όχι μόνο της Αμερικής, αλλά και της Ελλάδας;

Ιερά Μονή Αγίας Σκέπης της Θεοτόκου,
Πόκονο Πενσυλβάνιας

Ο Γέροντας Εφραίμ ήταν μόλις 19 ετών (1947) όταν πήρε το πλοίο για τον Άθωνα, ποθώντας να μονάσει στη συνοδεία του Οσίου Ιωσήφ του Ησυχαστού. Μετά την κοίμηση του Οσίου Ιωσήφ (1959), άρχισαν να έρχονται κοντά του μοναχοί που επιθυμούσαν να γίνουν υποτακτικοί του και – εν καιρώ – δέχθηκε με ταπείνωση την Ηγουμενία της Ι.Μ. Φιλοθέου. Καθώς το 1981 η αδελφότητα είχε περί τους 80 μοναχούς, επάνδρωσε άλλες 3 μονές του Αγίου Όρους: Κωνσταμονίτου, Ξηροποτάμου και Καρακάλλου.

Το 1979 αναγκάζεται να μεταβεί στον Καναδά λόγω υγείας. Το νέο διαδίδεται και πλήθος απόδημων Ελλήνων σπεύδουν να γνωρίσουν τον αγιορείτη ασκητή, που η Χάρις του Θεού τόσο απροσδόκητα έστειλε ανάμεσά τους. Τον παρακαλούν να τους εξομολογήσει και να τους διδάξει πώς να αγωνίζονται.

Η Αμερική ήταν ο αγρός στον οποίο ο Γέροντας Εφραίμ αφιέρωσε τη ζωή του ως Ιεραπόστολος

Έτσι, με την ευλογία του Επισκόπου αρχίζει να εξομολογεί, να νουθετεί και να διδάσκει, συγκινημένος από τη μεγάλη τους δίψα για πνευματικό λόγο. Η φήμη για την ωφέλεια των ανθρώπων και την πνευματική τους αλλοίωση απλώθηκε τόσο, που άρχισαν να τον προσκαλούν όχι μόνο πιστοί αλλά και Επίσκοποι από διάφορα μέρη της Αμερικής.

Ο Γέροντας μετά από πολλή προσευχή και αφού του εμφανίστηκε ο ίδιος ο Άγιος Κοσμάς και τον ενθάρρυνε, έκανε υπακοή στο κάλεσμα του Θεού και της εκκλησίας και δέχτηκε τη νέα αυτή διακονία. Ξεκίνησε συχνές επισκέψεις στην Αμερική και τον Καναδά. Βλέποντας τις

ανάγκες και τον πόνο των πιστών, ένωσε την αναγκαιότητα ίδρυσης μοναστηριών ώστε να έχουν οι πιστοί μια μόνιμη βάση ανεφοδιασμού.

Έτσι, με τη Χάρη του Θεού, θεμελιώθηκε το 1^ο μοναστήρι της Ελληνικής Ορθοδόξου Αρχιεπισκοπής Αμερικής, η Ι.Μ. Γεννήσεως Θεοτόκου στο Πίττσμπουργκ (1989). Είχε πει ο ίδιος: «Εδώ στον κόσμο αντόν υπάρχουν Σατανιστές, υπάρχουν αιρετικοί, υπάρχουν αντίχριστοι, υπάρχουν, υπάρχουν... και τι δεν υπάρχουν! Λοιπόν, σε μια τέτοια κατάσταση θα έρθει να φυτρώσει ο Αντίχριστος που αναμένεται: και πρέπει εδώ να γίνουν, εδώ πρέπει να στήσει – κι ας ελπίσουμε να στήσει – ο

Αρχιστράτηγος Χριστός την γενναία του στρατιά, τους «λοκατζήδες», τους «καταδρομείς» τους ειδικούς για τέτοιες μάχες... που θα αντιμετωπίσουν τον Σατανά. Και ο στρατός αυτός ο γενναίος θα παρασύρει και τους χριστιανούς, τους απλούς «φαντάρους» να αποτελέσουν τον στρατό και το μέτωπο του Θεού! Κι αυτοί οι «λοκατζήδες» και οι «καταδρομείς» λέγονται μοναχοί, μοναχές και τα φρούρια θα είναι τα μοναστήρια! Σ' αυτά θα καταφύγει ο κόσμος, να κρυφτεί και να ασφαλιστεί...».

Παράλληλα με αυτό το επίπονο πνευματικό έργο που ξεκίνησε στο εξωτερικό, συνέχισε να διακονεί ως πνευματικός πατέρας τα 4 μοναστήρια του Άθωνα, τα τουλάχιστον 8 γυναικεία που είχε αναλάβει και να εξομολογεί σε όλη την Ελλάδα. Σύντομα, όμως, ο κόπος της διπλής διακονίας έγινε υπερβολικός και βρέθηκε σε δίλημμα. Η απάντηση από τον Θεό ήρθε: η Αμερική ήταν ο αγρός στον οποίο έπρεπε να αφιερώσει τη ζωή του ως Ιεραπόστολος. Έτσι παραιτείται από την Ηγουμενία της Ι.Μ. Φιλοθέου (1990) και αναχωρεί για να αναλάβει εξ ολοκλήρου πλέον το έργο στο οποίο τον κάλεσε ο Κύριος.

Συνεχίζει να ιδρύει μοναστήρια σε Αμερική και Καναδά. Το 1995 ιδρύει την Ι.Μ. Αγίου Αντωνίου στην έρημο της Αριζόνας, όπου και εγκαταστάθηκε μόνιμα. Ταξιδεύει συνεχώς κατά μήκος και πλάτος ολόκληρης της Βόρειας Αμερικής. Στηρίζει μοναχούς και λαϊκούς με τον χαριτωμένο και θεόπνευστο λόγο του και το παράδειγμα της αγιασμένης ζωής του. Εξομολογεί, κατηχεί, βαπτίζει χιλιάδες πιστούς. Προσφέρει

στην Εκκλησία πολλούς άξιους ιερομόναχους, κληρικούς και κατηρητισμένους πνευματικούς. Καθοδηγεί πνευματικά τις αδελφότητες των μονών που ίδρυσε και εκατοντάδες μοναχούς από όλο τον κόσμο, καθώς και ανθρώπους που τον επισκέπτονται καθημερινά από κάθε γωνιά της γης, έως ότου παρέδωσε την ψυχή του στον Κύριο, στις 7 Δεκεμβρίου 2019.

Σήμερα, πολίτες του «Νέου Κόσμου», της Αμερικής, μετακομίζουν, αλλάζουν πολιτείες και αναποδογυρίζουν τη ζωή τους όλη ώστε να ζήσουν κοντά σε κάποιον από αυτά τα μοναστήρια. Να έχουν αυτά ως αναφορά τους, πυξίδα τους. Να ποτίζουν το χώμα της ψυχής τους με τα αγιασμένα νερά που άντλησε ο μακαριστός Γέροντας Εφραίμ από τον δικό του Γέροντα, Ιωσήφ, και διοχέτευσε έπειτα στα πνευματικά του παιδιά, στους «λοκατζήδες» του.

Λοιπόν, ναι! Γεννιέται ο Χριστός στην Αμερική! Ανασταίνεται! Δεν εξαφανίζεται ούτε αλλοιώνεται από τις επιρροές της Ρωμαιοκαθολικής και Προτεσταντικής Εκκλησίας. Τουλάχιστον, όχι εκεί που ο Γέροντας ίδρυσε τα μοναστήρια του. Εκεί «Ζει Κύριος ο Θεός»!

Ας είναι αιωνία η μνήμη του Αγίου Γέροντος Εφραίμ! Και ο Κύριος που τον κάλεσε σε αυτό το Ιεραποστολικό έργο ας ανταμείψει τους κόπους του εργατη Του κι ας δώσει να καρποφορούν οι προσπάθειές του έως της συντελείας του αιώνας! Αμήν!

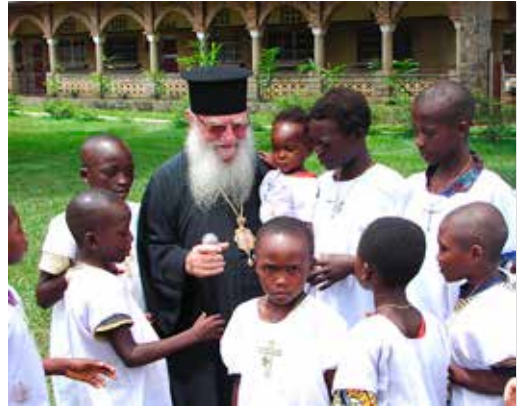
Μαυρίδη Γεωργία
Εκπαιδευτικός - Φυσικός

Πηγές:

1. Βιβλίο: "Τίμιος έναντιον Κυρίου ό θάνατος τών Όσίων Αυτού", εκδόσεις της Ι.Μονής Αγίου Αντωνίου Αριζόνας.
2. Βίντεο στο YouTube: "Ο ασκηπτικός βίος και το ιεραποστολικό έργο του Γέροντα Εφραίμ της Αριζόνας (1928-2019)"

Μητροπολίτης Πενταπόλεως Κυρός Ιγνάτιος Μανδελίδης 1930-2017 Ο πνευματικός πατέρας επιστρέφει στα παιδιά του Υποδοχή Λειψάνων στην Αφρική

Με τιμή, σεβασμό και ύμνους υποδέχτηκε σήμερα η Ιερά Μητρόπολις Κινσάσας τα Λείψανα του αιμνήστου μεγάλου Ιεραποστόλου Μητροπολίτου Πενταπόλεως κυρού Ιγνατίου, χρηματίσαντος κατ' αρχάς Μητροπολίτου Κεντρίας Αφρικής, με έδρα την Κινσάσα, πρωτεύουσα της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό. Η υποδοχή έγινε στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Νικολάου της Ελληνικής Κοινότητας Κινσάσας προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κινσάσας κ. Θεοδοσίου, συμπαραστατούμενου υπό του Πρωτοσύγκελλου Αρχιμ. π. Γεράσιμου και λοιπών κληρικών της πρωτεύουσας. **Τα Λείψανα του αιμνήστου Αρχιερέως κόμισε από την Ελλάδα ο Προϊστάμενος της Αδελφότητας Θεολόγων «Ο ΣΩΤΗΡ» Αρχιμανδρίτης π.**

Αστέριος Χατζηνικολάου, συνοδευόμενος υπό του Αρχιμανδρίτου Χριστοφόρου Μυτιλήνη, μέλους της Αδελφότητας και Ιεροκήρυκος της Ι. Μητροπόλεως Πατρών, ο οποίος κατά τακτά διαστήματα επισκέπτεται το Κονγκό και ενισχύει τις εκεί ιεραποστολικές προσπάθειες. Η μεταφορά των λειψάνων προς ενταφιασμό στην Αφρικανική γη έγινε κατόπιν προτάσεως και ευλογίας του Μακαριωτάτου Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου του Β΄. **Ο Σεβασμιωτάτος Μητροπολίτης κ. Θεοδόσιος εναπέθεσε τα Λείψανα στον δεσποτικό θρόνο του Ιερού Ναού και εν συνεχεία τέλεσε Αρχιερατικό Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του αιμνήστου Αρχιερέως.** Έψαλε συγκινητικά πολυμελής χορός φοιτητών της θεολογικής σχολής Κινσάσας «Άγιος Αθα-

νάσιος ο Αθωνίτης», την οποία ίδρυσε και στην οποία διδάξε ο μακαριστός Ιεράρχης κυρός Ιγνάτιος. Στο τέλος, ο Μητροπολίτης μίλησε στους πιστούς για τη μεγάλη προσωπικότητα και την πολύτιμη προσφορά του αιμνήστου προκατόχου του κυρού Ιγνατίου στην Αφρικανική Ήπειρο. Μεταξύ των άλλων, παρακάλεσε τον αείμνηστο Αρχιερέα να ικετεύει τον Δεσπότη Χριστό, ώστε τα πνευματικά τέκνα του, που κύκλωσαν με συγκίνηση τα Λείψανά του, να κρατήσουν σταθερά την Ορθόδοξη πίστη, να κρατήσουν θερμή την αγάπη τους στον αρχηγό της Πίστεως Κύριον Ιησούν Χριστόν και να κρατήσουν ακέραιο τον σεβασμό και την υπακοή στο ένδοξο Πατριαρχείο της Αλεξάνδρειας και πάσης Αφρικής. Ευχαρίστησε τον αείμνηστο Αρχιερέα για το λατρευτικό, κηρυκτικό, κατηχητικό και γενικότερα πνευματικό έργο στο Κονγκό. Τον ευχαρίστησε που προσείλκυσε και βάπτισε χιλιάδες Αφρικανούς και τους οδήγησε στο φως της Ορθοδοξίας. Τον ευχαρίστησε για τους πολλούς Ιερούς Ναούς και Σχολεία που έχτισε, για την ίδρυση ραδιοφωνικών σταθμών. Τον ευχαρίστησε για κάθε του βήμα, ταξίδι, ιεραποστολική προσπάθεια προκειμένου να μεταφέρει το μήνυμα της Ορθοδοξίας αποκαλώντας τον «γίγαντα της Ιεραποστολής». Αναφέρθηκε στα χαρίσματά του και στις αρετές του καθώς και στο άφοβο του χαρακτήρος του και στην τόλμη με την οποία ανέπτυσε το έργο του χωρίς να υπολογίζει κινδύνους, κόπους, ασθένειες και ποικίλες πολιτικές αναστατώσεις στην περιοχή του, που έθεταν σε κίνδυνο ακόμα και τη ζωή του. Τον παρακάλεσε, επίσης, να ευλογήσει και αυτόν τον ίδιον τον διάδοχό του, ώστε να συνεχίσει το σπουδαίο αυτό έργο που παρέλαβε από αυτόν και τους άλλους προκατόχους του Αρχιερείς. Σύντομη ομιλία εκφώνησε και ο Αρχιμανδρίτης π. Αστέριος τονίζοντας τον απο-

στολικό ζήλο, το ασκητικό ήθος και το μαρτυρικό φρόνημα του αείμνηστου Αρχιερέως. Σχετική ομιλία εκφώνησε και ο Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Κινσάσας κ. Γεράσιμος Ντούνης, ο οποίος παρέστη μετά της συζύγου του κ. Παρασκευής Ντούνη- Τριανταφύλλου και άλλων ελλήνων ομογενών. Στο τέλος, με πολλή συγκίνηση, **Έλληνες και Κονγκολέζοι πιστοί προσκύνησαν τα λείψανα του αείμνηστου αρχιερέως και έλαβαν την ευχή του για την περαιτέρω πορεία τους.**

Τα Λείψανα του αιμνήστου Πενταπόλεως από την Κινσάσα στην Κανάγκα

Το απόγευμα του Σαββάτου 17/1/2026 με αεροπορική πτήση έφτασαν τα Λείψανα του αιμνήστου Πενταπόλεως από την Κινσάσα στη Κανάγκα.

Ιερείς, με πρώτον τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κανάγκας κ. Χαρίτωνα, και αρκετοί πιστοί τον ανέμεναν και τον υποδέχθηκαν με βαθειά συγκίνηση και έκδηλη χαρά στον μεγάλο Ι. Ναό του Αγίου Ανδρέου Κανάγκας. Ο ναός αυτός χτίστηκε με την επίβλεψη του πατρός Ιγνατίου και με την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου ιεραποστολής «Ο Πρωτόκλητος» από την Πάτρα.

Τα λείψανα παρέδωσε στον Μητροπολίτη Κανάγκας κ. Χαρίτωνα ο προϊστάμενος της Αδελφότητα Θεολόγων Ο ΣΩΤΗΡ Αρχιμανδρίτης π. Αστέριος Χατζηνικολάου, της οποίας μέλος υπήρξε μέχρι της τελευταίας του ο αείμνηστος π. Ιγνάτιος

Μανδελίδης. Τον π. Αστέριο συνόδευε και ο αδελφός της αυτής Αδελφότητα και Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών Αρχιμανδρίτης π. Χριστοφόρος Μυτιλήνης.

Μεγάλη ευλογία στην όλη τελετή ήταν και η παρουσία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαου. Είχε την επιθυμία να γνωρίσει από κοντά την ιεραποστολή να λάβει και ο ίδιος γνώση των όσων γίνονται στην Ιερά Μητρόπολη Κανάγκας, αφού προ καιρού ενοριότες της Μητροπόλεως του με τον εφημέριό τους π. Νικόλαο, συγκέντρωσαν χρήματα και χτίστηκε ένας θαυμάσιος ναός της Αγίας Βαρβάρας στη Ματάμπα Κανάγκας. Ο Ναός εγκαινιάστηκε αρχές Δεκεμβρίου παρουσία 30 και πλέον ενοριτών μαζί με τον Ιερέα τους από την Μητρόπολη Κανάγκας.

Την επομένη ημέρα, Κυριακή 18 Ιανουαρίου, **στον περικαλλή και μεγαλοπρεπή Ι. Ναό του Αγίου Ανδρέου τελέστηκε δυσαρχειρατική Θεία Λειτουργία από τους Μητροπολίτες Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαο και Κανάγκας κ Χαρίτωνα**. Συλλειτουργήσαν πάνω από 20 ιερείς της Μητροπόλεως Κανάγκας και διάκονοι. Έψαλαν πολυμελείς χορωδίες νέων. Τελέστηκε σε πρεσβύτερο η χειροτονία ενός κογκολέζου διακόνου. Τη Θεία Λειτουργία παρακολούθησαν με πολλή ευλάβεια και ψυχία μέγα πλήθος του λαού των ορθοδόξων της περιοχής Κανάγκας. **Στο τέλος τελέστηκε Αρχιερατικό Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του αείμνηστου Μητροπολίτου Ιγνατίου. Κατόπιν, με εμφανή την συγκίνηση όλων των πιστών, έγινε σε όλον τον χώρο της Ιεραποστολής, τον οποίο διακόνησε ο αείμνηστος, περιφορά των λει-**

Οι τάφοι των τριών Ιεραποστόλων, στη μέση του Αγίου Χρυσοστόμου, δεξιά του π. Χαρίτωνος και αριστερά του π. Ιγνατίου Πενταπόλεως

ψάνων του. Τελικώς, τα λείψανά του κατετέθησαν σε ετοιμασμένο τάφο δίπλα στους τάφους των Ιεραποστόλων Αγίου Χρυσοστόμου, του αειμνήστου πατρός Χαρίτωνος Πνευματικάκι και της αδελφής Όλγας Παπασαράντου.

Επί του τάφου του τελέστηκε και τρισάγιο και όλος ο λαός με πολλή κατάνυξη και συγκίνηση έψαλε το «Αιωνία η Μνήμη» και πέρασε να προσκυνήσει τον τάφο.

«Από σήμερα», είπε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κανάγκας κ. Χαρίτων, «οι τρεις τάφοι έγιναν τέσσερις, γιατί πλέον **άλλος ένας ιεραπόστολος προστέθηκε στην αφρικανική γη και θα προσεύχεται για τα πνευματικά του παιδιά».**

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος, εμφανώς συγκινημένος και συγκλονισμένος από το πλήθος που συγκεντρώθηκε για να προσκυνήσει τα λείψανα του πνευματικού πατέρα και επισκόπου, εθαύμασε τη μεγάλη ιεραποστολική εργασία που έχει γίνει και ευχήθηκε η τοπική Εκκλησία να αυξάνει, ώστε να χαίρονται από τους ουρανούς οι μεγάλοι πατέρες και οι Ιεραπόστολοι.

Ένα παιδί χαράζει στην άμμο μια Κιβωτό

Εδώ, στη Νότια Μαδαγασκάρη, ένα παιδί χαράζει στην άμμο μια Κιβωτό και χωρίς να το ξέρει μας θυμίζει μια αλήθεια αιώνια, ότι η αγάπη και η πίστη χτίζονται σιωπηλά, με δάκρυα, πόνο, εμπιστοσύνη και αφοσίωση στον Θεό.

Όπως ο Νώε στάθηκε απέναντι στην ειρωνεία και την αδικία πολλών, όχι γιατί έφταιξε αλλά γιατί η αλήθεια συχνά γίνεται στόχος όσων δεν μπορούν να την κατανοήσουν, έτσι και κάθε έργο που γεννιέται από αγάπη συχνά δοκιμάζεται. Η πίστη παρεξηγείται, η προσφορά αμφισβητείται, μα η Κιβωτός πάντα προκαλεί τους βέβαιους και παρηγορεί τους ταπεινούς.

Η Κιβωτός χτίζεται μέσα στις καρδιές που αγαπούν, εμπιστεύονται και υπομένουν. Και όταν περάσει η θύελλα, αποκαλύπτεται ποιος έχτιζε από πίστη και αγάπη και ποιος κατέστρεφε από φόβο. Στο τέλος, όμως, η αγάπη δικαιώνεται και η Κιβωτός σώζει και αγιάζει όσους έμειναν μέσα σε αυτή με εμπιστοσύνη.

Μη φοβάστε να σας πουν «τρελούς» επειδή πιστεύετε. Οι «τρελοί» χτίζουν Κιβωτούς, ενώ η ανθρώπινη σιγουριά συχνά οδηγεί σε λάθη. Αυτό που σήμερα μοιάζει «τρέλα» αύριο μπορεί να γίνει σωτηρία, αγιότητα και φως για πολλούς. Μείνετε σταθεροί σε ό,τι δίνει νόημα, αλήθεια και ελπί-

δα στη ζωή σας, όπως αυτό το παιδί που χαράζει στην άμμο την Κιβωτό της ελπίδας.

**Εκ της Ιεράς Επισκοπής Τολιάρας
και Νοτίου Μαδαγασκάρης**

Βαπτίσεις στην Ιερά Επισκοπή Μπενίν, Τόγκο και Μπουρκίνα Φάσο

Βαπτίσεις στην Ιερά Επισκοπή Μπενίν, Τόγκο και Μπουρκίνα Φάσο.

Με πνεύμα ελευθερίας η Ιερά Επισκοπή Μπενίν, Τόγκο και Μπουρκίνα Φάσο οδηγεί τους ανθρώπους στην εν Χριστώ αληθινή ζωή μέσω του Βαπτίσματος.

Μέσα σε δύσκολες συνθήκες, πείνα, θανατηφόρες ασθένειες, κακουχίες, ακραία καιρικά φαινόμενα προσπαθεί η εν λόγω Επισκοπή να υψώνει ψηλά τη σημαία της Ορθοδοξίας στη Δυτική Αφρική, κυρίως στη ματωμένη Μπουρκίνα Φάσο, όπου παρά τις συρράξεις και τρομοκρατίες η Ορθόδοξη Εκκλησία είναι παρούσα στην καρδιά του αφρικανικού λαού, στους πόνους και στις χαρές του.

Σάββατο προ των Φώτων, χωρίς φόβο των καλάνικοφ, η Ιερα Επισκοπή πραγματοποίησε βαπτίσεις κατηχούμενων, που πλέον απελευθερώθηκαν από κά-

θε φόβο θανάτου και εντάχθηκαν στην οικογένεια του Θεού και έγιναν παιδιά του Υψίστου.

Για τους αφρικανούς το βάπτισμα δεν είναι απλά μια τελετή αλλά μια πραγματικότητα που μεταμορφώνει βαθειά και απελευθερώνει από κάθε φόβο.

Δωρητής του Συλλόγου μας, πρόσφερε ονόματα για δέκα βαπτίσεις κατά το Άγιο Δωδεκάημερο στην Επισκοπή Μπενίν, Τόγκο και Μπουρκίνα Φάσο.

Νέα από την εορτία του Ρουμπαάρε Ουγκάντας

Ο κύριος JohnMary που βαπτίστηκε τον Μάιο του 2025, έκανε το μυστήριο του γάμου του με τη γυναίκα του τον Ιανουάριο 2026. Με τη χάρη του Θεού στο μυστήριο συμμετείχαν πλήθος ανθρώπων.

Το μυστήριο τελέστηκε με ευλάβεια και συγκίνηση!

Τις επόμενες εβδομάδες έγινε και η χειροτονία του εις διάκονο από τον Σεβασμιώτατο κ.κ. Ιννοκέντιο Μπιακατόντα.

Ευχόμαστε ο Θεός να του δίνει υγεία και δύναμη. Άξιος! Άξιος! Άξιος!

π. Αριστοτέλης Ασημουέ
Εφημέριος Ενορίας Ρουμπαάρε

Κοπή Βασιλόπιτας 2026

Την Κυριακή 25 Ιανουαρίου 2026 ο Όμιλός μας γιόρτασε με λαμπρότητα την έλευση του νέου έτους καθώς κόπηκε από τον Πνευματικό του Ομίλου, Σεβασμιώτατο Κυθήρων και Αντικυθήρων κ.κ. Σεραφείμ, η πατροπαράδοτη πρωτοχρονιάτικη βασιλόπιτα για το 2026. Η νεανική χορωδία του Ομίλου μας απέδωσε με νεανικό παλμό πρωτοχρονιάτικα κάλαντα και ιεραποστολικά τραγούδια. **Η εκπαιδευτικός κ. Ελένη Πανάρα ανέπτυξε το θέμα: «Σωτήριο έτος 2026: Πρόσεχε σεαυτώ».**

Με λαμπρότητα τελέστηκε η μνήμη της Αγίας Φιλοθέης, προστάτιδας του Π.Χ.Ο.Ο.Ι., στην ομώνυμη κρύπτη του Ομίλου μας στην Κυψέλη

Τέλεση Ἄ Χαιρετισμῶν

Στην κρύπτη της Αγίας Φιλοθέης στον Σύλλογό μας τελέστηκε η Ακολουθία των Ἄ Χαιρετισμῶν της Παναγίας μας, από τον πνευματικό του Ομίλου μας Σεβασμιώτατο Κυθέρων & Αντικυθήρων κ. Σεραφεΐμ.

Παρουσία του «Ιεραποστολικού Ταχυδρόμου» στην 12η Έκθεση Ορθόδοξου Χριστιανικού Βιβλίου στο Ξενοδοχείο Divani Caravel, 7- 9 Μαρτίου

Η Γ. Γραμματέας του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. μαζί με συνεργάτες στον "Κυριακάτικο ιεραποστολικό καφέ" δίνουν το δώρο στην τυχερή που κέρδισε το φλουρί της βασιλόπιτας

Κοπή βασιλόπιτας Παραρτήματος Χρισσού

Οι τυχεροί με τα δώρα της βασιλόπιτας μαζί με την Πρόεδρο του Ομίλου (τρίτη από δεξιά) και τον Πρόεδρο του Παραρτήματος Χρισσού (πρώτος από δεξιά)

Το παράρτημα του Χρισσού έκτοξεψε την αγιοβασιλιάτικη πίτα του στις 31-1-2026, σε όχι «απλώς μια κοινωνική εκδήλωση ή ένα όμορφο έθιμο, αλλά σε μια ευκαιρία να σταθούμε όλοι μαζί ενώπιον του Θεού και να Του εμπιστευθούμε τον χρόνο, τη ζωή και την πορεία μας», όπως χαρακτηριστικά ανέφερε η πρόεδρος του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. κ. Μαρίνα Μπέκου στην ομιλία της. Την παρουσίαση της Προέδρου για το χρέος και την ευλογία της ιεραποστολής ως «καρδιά της Εκκλησίας» μας και ως «ζωντανή μαρτυρία ότι η πίστη μας δε μένει στα λόγια αλλά γίνεται πράξη και φως και ελπίδα για τον συνάνθρωπο» όπου γης, επιβεβαίωσαν οι αγώνες και οι μαρτυρίες των ορθόδοξων ιεραποστόλων που μας παρουσίασαν οι συνεργάτες του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. με προβολή βίντεο από τα ιεραποστολικά μέτωπα.

Την εκδήλωση πλαισίωσε μουσικά η

χορωδία και η ορχήστρα του «Ανοίγματος Νεανικής Καρδιάς» του Ομίλου μας, γεμίζοντας τη ζεστή ατμόσφαιρα του Παλιού Σχολείου του Χρισσού με ζωντάνια, χαρά, ελπίδα και αισιοδοξία.

Πολλοί ήταν και οι τυχεροί των ωραίων και συνάμα συμβολικών δώρων που οι φίλοι και οι συνεργάτες από την Ρουμέλη μας προσέφεραν για την εκδήλωση. Ο εφημέριος του χωριού π. Δημήτριος Ευσταθίου ευλόγησε την πίτα και ευχήθηκε πατρικά στους παρευρισκόμενους για το νέο έτος πνευματική προκοπή και ιεραποστολικό οραματισμό.

Στο τέλος της γιορτής, φεύγοντας από την αίθουσα, αυθόρμητη ήταν στα χείλη και στις καρδιές όλων μας η ευχή «και του χρόνου...».

Ευστάθιος Σταυριανός
Πρόεδρος Παραρτήματος
Π.Χ.Ο.Ο.Ι. Χρισσού

Παράρτημα Λιβαδειάς

Την 1^η Δεκεμβρίου 2025, εκοιμήθη εν Κυρίω σε ηλικία 93 ετών, η αδελφή μας **Ευσταθία Δρυμούση**, σύζυγος του μακαριστού ιατρού Δημητρίου Δρυμούση. Γεννήθηκε στη Λιβαδειά και προερχόταν από πολυμελή οικογένεια με θρησκευτικές αρχές.

Κατά τη διάρκεια της ζωής της καλλιέργησε με ζήλο και αύξησε τα χαρίσματα τα οποία της έδωσε ο Θεός. Επί δεκαετίες, σαν καλή Σαμαρείτισσα, πρόσφερε τη βοήθειά της στους ασθενείς της κλινικής του συζύγου της στη Λιβαδειά.

- Δίπλα στον σύζυγό της στο χειρουργείο πάντα δυνατή.

- Δίπλα στους ασθενείς πάντα με το χαμόγελο.

- Κοντά στη μαγειρίσσα, ώστε το φαγητό να είναι το καλύτερο.

- Κοντά στο βοηθητικό προσωπικό, ώστε η κλινική να λάμπει.

Και όλα αυτά, βέβαια, παράλληλα με τη φροντίδα και ανατροφή των παιδιών της. Δημιούργησε μία εξαιρετη οικογένεια με τρία (3) παιδιά (δύο αγόρια και ένα κορίτσι).

Η μεγάλη πίστη της φάνηκε όταν ο Χριστός κάλεσε κοντά Του τον πρωτότοκο γιο της, τον γιατρό Δημοσθένη, σε ηλικία 27 ετών. Δε γονάτισε, δε λύγισε. Στήριξε τον σύζυγό της και τα υπόλοιπα παιδιά της.

Πρωτοστάτησε στη δημιουργία μίας ομάδας γυναικών-μητέρων που είχαν χάσει ένα από τα παιδιά τους και τις

δραστηριοποίησε σε έργα αγάπης.

Το παράρτημα της Λιβαδειάς του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. καταθέτει τη μαρτυρία του για την πολύπλευρη προσφορά της στο έργο της Εξωτερικής Ιεραποστολής. Οργάνωσε το ιεροραφείο μας, το οποίο λειτουργούσε κάθε Δευτέρα καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Κάτω από το άγρυπνο μάτι της ράφτηκαν χιλιάδες βαπτιστικοί χιτώνες, εκατοντάδες ιερά άμφια και καλύμματα Αγίας Τραπέζης.

Απαράμιλλη η προσπάθειά της να φθάσουν στους ιεραποστόλους όλα τα ιατρικά εργαλεία από το χειρουργείο του συζύγου της. Κάλεσε ειδικούς τεχνίτες να τα ελέγξουν και με δικά της έξοδα τα συσκεύασε και τα έστειλε στον χώρο φορτώσεως του κοντέινερ που θα έφευγε για Αφρική.

Το χέρι της ήταν πάντα ανοιχτό και για την ενορία της και για τα Μοναστήρια και για τους πονεμένους. Με την αγάπη της έμπαινε μέσα και σε φτωχό σπίτι και σε αρχοντικό, άλλοτε μόνη της άλλοτε με συνοδεία, για να προσφέρει στον καθένα ό,τι χρειαζόταν.

Η συμμετοχή της στη μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας της χάριζε δύναμη και υπομονή. Υπήρξε πρότυπο πίστεως, αγάπης και προσφοράς.

«Αιωνία σου η μνήμη αξιομακάριστη αδελφή ημών Ευσταθία».

Καλό Παράδεισο.

**EGLISE ORTHODOXE ORIENTALE AU CONGO
PATRIARCAT GREC - ORTHODOXE D'ALEXANDRIE ET DE TOUTE L'AFRIQUE
ARCHEVECHE DE KANANGA**

Ο Μητροπολίτης

Νº Prot. EOOO/AK/013/2026
Θέμα: Ευχαριστήρια επιστολή

Κανάνγκα, 21 Φεβρουαρίου 2026

Προς την αξιότιμη κυρία Μαρίνα
Μπέκου Πρόεδρο του Συλλόγου
«Ιεραποστολικός Ταχυδρόμος»

Χαίρετε εν Κυρίου πάντοτε χαίρετε,

Με μεγάλη εν Χριστώ χαρά και ευγνωμοσύνη σας στέλνουμε την επιστολή αυτή για να σας ευχαριστήσουμε από καρδιά για την δωρεάν που κάνατε στην Ιερά μας Μητρόπολη Κανάνγκας για την προσπάθειά της να προσφέρει την αγάπη στον συνάνθρωπο μας, εικόνα του Θεού.

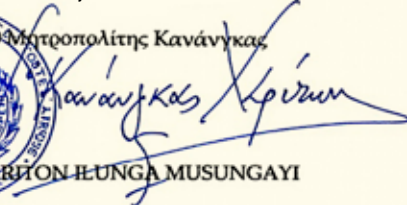
Σας είμαστε πολύ ευγνώμονες για την αγάπη και τον ενδιαφέρον που δείξατε στο έργο που γίνεται στο τόπο μας, στην Μακρινή Αφρική, στο τόπο όπου και το πόσιμο νερό είναι θησαυρός ακόμα στις μέρες μας.

Εύχομαι ο Παντοδύναμος Θεός, διά των Πρεσβειών της Μητέρας μας και Όλων των Αφρικανών Αγίων, να ευλογεί τα έργα σας και τους οικείους σας.

Σας ευχαριστώ εκ των προτέρων

Καλή δύναμη στο έργο σας και καλή σαρακοστή

Με πατρικές ευχές

Ο Μητροπολίτης Κανάνγκας

 ΠΑΡΗΤΟΝ ΗΛΥΝΓΑ ΜΟΥΣΟΥΝΓΑΙ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΠΟ 01/10/2025 ΕΩΣ 31/12/2025

Υπέρ σκοπών Ιεραποστολής από 01/10/2025 έως 31/12/2025	Ποσό
Αγγελή Βάνα	20,00 €
Αναστασίου Δέσποινα	30,00 €
Αναστοπούλου Χριστίνα	100,00 €
Ανώνυμος	20,00 €
Ανώνυμος	100,00 €
Ανώνυμος	1.000,00 €
Ανώνυμος	1.000,00 €
Ανώνυμος	80,00 €
Ανώνυμος	150,00 €
Ανώνυμος	131,00 €
Ανώνυμος	118,00 €
Ανώνυμος	550,00 €
Ανώνυμος	10,00 €
Ανώνυμος	50,00 €
Ανώνυμος	40,00 €
Ανώνυμος "Α"	100,00 €
Αποστολόπουλος Νικόλαος	70,00 €
Αρχιμανδρίτης π. Παύλος Ντανάς	15,00 €
Βαρλαμής Νεοπτόλεμος	50,00 €
Βασιλείου Γεώργιος	70,00 €
Βεδές Ευάγγελος	70,00 €
Βλαχογιάννης Γεώργιος	300,00 €
Βουλοδήμος Σπυρίδων	20,00 €
Γκόντης Δημήτριος	300,00 €
Δαλέτου Γεωργία	30,00 €
Δεμενόπουλος Γρηγόριος	30,00 €
Δημάκη Πάρσια	50,00 €
Δούβλης Αριστείδης	30,00 €
Δρόσου Λεμονιά	50,00 €
Θεοδόση Ελένη	150,00 €
Θεοδοσίδης Νικόλαος	25,00 €
Θεοχάρη Ιωάννα	30,00 €
Ιερά Μονή Αγ. Τριάδας - Άγιος Νεκτάριος	300,00 €
κ. Γιώτα	10,00 €
κ. Γλυκερία	5,00 €
κ. Στέλιος	50,00 €
Καραθανάση Μαρία	30,00 €
Καραφωτιάς Νικόλαος	100,00 €
Καρύδης Προκόπης	60,00 €

Κατσώρας Αλέξανδρος	22,00 €
Καψή Γεωργία	50,00 €
Καψιμαλάκου Παρασκευή	50,00 €
Κοντσούρης Αναστάσιος	20,00 €
Κορτέσης Κωνσταντίνος	30,00 €
Κουτσούκος Παναγιώτης	50,00 €
Κοψίνης Χαράλαμπος	100,00 €
Κωνσταντίνου Βασίλεια	100,00 €
Κωστούλα Παναγιώτα	20,00 €
Λαγογιάννης Παναγιώτης	75,00 €
Μανουσάκη Πιρίνα	100,00 €
Μαυρικάκη Ευδοκία	100,00 €
Μιτζάλης Αναστάσιος	30,00 €
Μουζακίτη Μαρία Μωραϊτη	50,00 €
Μπακάλη Αντωνία	30,00 €
Μπέκου Μαρίνα	100,00 €
Νικολοπούλου Ευθυμία	30,00 €
Οικ. Πιστόλη Γεωργίου	20,00 €
Οικονόμου Χαρά	20,00 €
π. Αθανάσιος Ατάρτ	30,00 €
π. Γεώργιος Μούλτος	10,00 €
Π.Κ	20,00 €
π. Χερουβειμ Σουτόπουλος	100,00 €
Παγκάλου Τιτίκα	100,00 €
Παναγιωτοπούλου Αφροδίτη	100,00 €
Παπαγιαννοπούλου Χρύσα	50,00 €
Παπαδόπουλος Γεώργιος	20,00 €
Παπαλάμπρος Χρήστος	120,00 €
Παπανικολάου Παναγιώτης	60,00 €
Παπαφώτης Χριστόδουλος	100,00 €
Πίττας Αθανάσιος	150,00 €
Πουλιόπουλος Θεόδωρος	35,00 €
Ρομποτή Χαρούλα	10,00 €
Ρούσσοις Αλέξανδρος	100,00 €
Σαραβάνου Μαρία	20,00 €
Σέββα Χρυσούλα	50,00 €
Σεργετζής Απόστολος	500,00 €
Σκλαβενίτης Χαράλαμπος	20,00 €
Σταυριανός Ευστάθιος	100,00 €
Στεργιούλη Ελισάβετ	50,00 €
Σύρου Βασιλική	20,00 €
Τζέρπου Αθηνά	10,00 €
Τσάβαλος Γεώργιος	100,00 €

Τσατσάνης Αθανάσιος	25,00 €
Τσιτσιλιάνη Ξένια	50,00 €
Φιλανθρωπικό Σωματείο "Ο Άγιος Χαράλαμπος"	500,00 €
Φραγκουδάκη Αικατερίνη	50,00 €
Χαντζιέρα Κλειώ	50,00 €
Χατζηανέστης Ιωάννης	56,00 €
Ώττα Ευφημία	50,00 €
Υπέρ Ανεγέρσεως Ι.Ναών 01/10/2025 έως 31/12/2025 Υπέρ Ανεγέρσεως Ι.Ν. Μυρτιδιωτίσεως Ουγκάντα	Ποσό
Αγραφιώτου Κωνσταντίνα	20,00 €
Ανώνυμος	40,00 €
Ανώνυμος	30,00 €
Ανώνυμος	10,00 €
Ανώνυμος	10,00 €
Γκάτζης Θεοφάνης	3,00 €
Διονυσάτου Αγγελική	50,00 €
Ευθυμίου Λουκάς	20,00 €
Ζυγογιάννη Μαρία	10,00 €
Καγιάς Λουκάς	5,00 €
Καλιαντάσης Αλέξανδρος	40,00 €
Καραμάνη Ανθούλα	50,00 €
Κινέσα Μαρία	10,00 €
Κοντού Άννα	50,00 €
Κουτσαβοής Λάζαρος	20,00 €
Λίλιος Απόστολος	10,00 €
Λουπάκης Αθανάσιος	20,00 €
Μπουκιός Κωνσταντίνος	20,00 €
Ναπολέον Λουκάς	100,00 €
Νικολάου Νικόλαος	50,00 €
Δελίκος Αναστάσιος	50,00 €
Πάλλα Αικατερίνη	20,00 €
Παπαγεωργίου Χρήστος	30,00 €
Παπαδημητρίου Σοφία	30,00 €
Πλιάκα Παναγιώτα	5,00 €
Ροζάνα Σταυρούλα	50,00 €
Σανιδάς Σωτήριος	20,00 €
Στίγκας Σάββας	60,00 €
Στριμπί Ζωή	50,00 €
Σύρου Βασιλική	20,00 €
Υφαντής Χαράλαμπος	100,00 €
Φιλοσοφοπούλου Βασιλική	50,00 €
Φούφουλας Άγγελος	40,00 €

Εις Μνήμην από 01/10/2025 έως 31/12/2025		Ποσό
Ανώνυμος εις μνήμην Ευαγγέλου πατρός		100,00 €
Ζώνα Σταυρούλα εις μνήμην γονέων Μενελάου και Κωνσταντίνας		50,00 €
Θεοδόση Ελένη εις μνήμην Αντωνίου		50,00 €
Καλαθά Φωτεινή εις μνήμην Κωνσταντίνου		80,00 €
Μακρυπούλιας Βασίλειος εις μνήμην ιερέως Δημητρίου Μακρυπούλια		6,32 €
Μπέκος Κωνσταντίνος εις μνήμην Νικολάου Παπαγεωργίου		50,00 €
Μπουλμπασά Βασιλεία εις μνήμην συζύγου της Αναστασίου		50,00 €
Τετράδης Στέφανος εις μνήμην πατρός Αθανασίου & αδελφού Αγγέλου		163,70 €
Υπέρ σκοπών Ιεραποστολής (Τεύχος 172)		Ποσό
Βεδές Ευάγγελος		70,00 €
Γκόντης Δημήτριος		100,00 €
Δούβλης Αριστείδης		10,00 €
Πουλιόπουλος Θεόδωρος		40,00 €
Τζίτζης Θεοχάρης		50,00 €
Τσουτσου Αγγελική		200,00 €
Χατζηανέστης Ιωάννης		60,00 €
Υπέρ Ανεγέρσεως Ι.Ν. Μυρτιδιωτίσεως Ουγκάντας (Τεύχος 171)		Ποσό
Ανώνυμος		100,00 €
Ανώνυμος		20,00 €
Ι.Μονή Αγίας Παρασκευής		100,00 €
Καλιαντάσης Αλέξανδρος		20,00 €
Καραδήμου Κωνσταντίνα		20,00 €
Παπαδημητρίου Σοφία		25,00 €
Πολυτάρχου Χριστίνα		20,00 €
Ράπτη Μήνα		20,00 €
Σανιδάς Νικόλαος		50,00 €
Υφαντής Χαράλαμπος		100,00 €
Εις Μνήμην (Τεύχος 171)		Ποσό
Ι.Μονή Αγίας Παρασκευής εις μνήμην Γερρόντισιας Αγάπης		100,00 €
Σανιδάς Σωτήριος εις μνήμην Αθα- νασίου και Σωτηρίας Παπαχρήστου		40,00 €
Τρακανιάρη Αναστασία εις μνήμην Δημητρίου και Ανθούλας Τρακανιάρη		300,00 €

- Μήνυμα του Πνευματικού πατρός του Π.Χ.Ο.Ο.Ι..... 3
- Ιεραποστολικοί Στοχασμοί
Τεσσαρακοστή: Πορεία Μετανοίας και Μαρτυρίας 6
- Ιεραποστολικοί Αντίλαλοι
Συγχωρέστε τους εκθρούς σας 8
Η συγκλονιστική ιστορία του μοναδικού ελληνορθόδοξου ναού στο Ιράν..... 11
«Γέροντα σ' εύχαριστούμε μᾶς δίδαξες τὴν Ἱεραποστολὴ στὴν πράξη»..... 14
- Ἀνοιγμα Νεανικής Καρδιάς
Ένας μικρόσωμος πνευματικός γίγαντας στην Αμερική..... 15
- Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον
Στις 15 Φεβρουαρίου 2026 ο Μητροπολίτης πρώην Γάνου και Χώρας κυρός Αμφιλόχιος
επορεύθη εις την αιωνιότητα 16
- Νέα από τα Ιεραποστολικά Μέτωπα
Ο πνευματικός πατέρας επιστρέφει στα παιδιά του 20
Ένα παιδί χαράζει στην άμμο μια Κιβωτό 24
Βαπτίσεις στην Ιερά Επισκοπή Μπενίν, Τόγκο και Μπουρκίνα Φάσο 25
Νέα από την ενορία του Ρουμπαάρε Ουγκάντας 26
- Δραστηριότητες του Ομίλου
Κοπή βασιλόπιτας 2026 27
Τέλεση Ἄ Χαιρετισμῶν 28
Παρουσία του «Ιεραποστολικού Ταχυδρόμου» στην 12η Έκθεση Ορθόδοξου
Χριστιανικού Βιβλίου 29
- Νέα από τα Παραρτήματα του Ομίλου
Κοπή βασιλόπιτας Παραρτήματος Χρισσού..... 30
Παράρτημα Λιβαδειάς..... 31
- Ευχαριστήριες Επιστολές Ιεραποστόλων 32
- ΔΩΡΕΕΣ ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ 33

Εξώφυλλο:

Πασχαλινή κάρτα 2026 Π.Χ.Ο.Ο.Ι. Ζωγραφική
σε χαρτί ακοναρέλας, δια χειρός
Γεωργίας Μπουλμπασά - Βάγγου

Οπισθόφυλλο:

Ιερά Επισκοπή Τολιάρας Θ
Νοτίου Μαδαγασκάρη

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
Τρυγόνος 3 (Ανω Κυψέλη)

Ο ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΣ
ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (INTERNET)

www.ierapostoli.gr
Το E-mail της Ιεραποστολής είναι:
mail.ierapostoli@gmail.com

Facebook:

Πανελλήνιος Χριστιανικός Όμιλος
Ορθοδόξου Ιεραποστολής

Κωδικός: 01-3914

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΜΕΝΑ: Οδός Τρυγόνος 3 (Άνω Κυψέλη) 113 64 Αθήνα

ΠΡΟΣΟΧΗ! Σε περίπτωση αλλαγής διευθύνσεως παρακαλούμε να μας πληροφορήσετε για τη νέα διεύθυνσή σας.

Όταν το «εγώ» μικραίνει

*Η χαρά δε γεννιέται από την κατοχή αβηλά
από τη σχέση.*

*Όταν το «εγώ» μικραίνει και χωρά ο άβηλος,
τότε η ψυχή ανασταίνει.*

*Η προσφορά δεν είναι απόβλητα, είναι
έξοδος από τη μοναξιά.*

*Εκεί που δίνεις ψωμί, γεννιέται ελπίδα
εκεί που δίνεις χρόνο, θεραπεύεται ο πόνος
εκεί που δίνεις αγάπη, φανερώνεται ο Θεός.*

*Και χωρίς να το καταλάβεις, αυτό που
χάρισες επιστρέφει ως ειρήνη βαθιά,
όχι στα χέρια, αβηλά στην καρδιά.*

*Ιερά Επισκοπή Τολιάρας
& Νοτίου Μαδαγασκάρης*